

Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng

Contents

Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng	6
1. Chương 1: Mưu Kế Của Ông Nội	7
2. Chương 2: Chăm Sóc Vị Hôn Phu!	8
3. Chương 3: Thượng Tướng? Nhuyễn Tướng!	9
4. Chương 4: Nhìn Thấy Vết Thương Mà Giật Mình!	11
5. Chương 5: Tôi Muốn Đi Tiểu!	12
6. Chương 6: Cháu Không Muốn Chăm Sóc Một Bé Trai Lớn Như Vậy!	14
7. Chương 7: Lúng Túng Vì Đau Bụng!	15
8. Chương 8: Chùi Đít Giúp Tôi!	17
9. Chương 9: Truyền Dịch!	19
10. Chương 10: Tiêm Thuốc	20
11. Chương 11: Vết Thương Rách Ra!	22
12. Chương 12: Tè Ra Quần Rồi!	23
13. Chương 13: Lại Bị Hôn	24
14. Chương 14: Cuộc Sống Của Tôi Cô Hoàn Toàn Chịu Trách Nhiệm!	26
15. Chương 15: Bị Thấy Hết!	27
16. Chương 16: Xem Lén Phim Cấm!	29
17. Chương 17: Tôi Là Người Đàn Ông Của Cô	31
18. Chương 18: Gãi Cho Tôi	31
19. Chương 19: Đốt Lửa Nhưng Không Dập Tắt	31
20. Chương 20: Cô Nhất Định Sẽ Yêu Tôi	31
21. Chương 21: Tôi Muốn Tắm	31
22. Chương 22: Anh Rất Giống Ngưu Lang	31
23. Chương 23: Nguy Hiểm Tập Kích	31
24. Chương 24: Hành Động	31
25. Chương 25: Muốn Tham Chiến	31
26. Chương 26: Bị Chơi Xỏ	31
27. Chương 27: Tranh Tài	31
28. Chương 28: Xạ Thủ Chân Chính	31
29. Chương 29: Mạc Thiên Kinh	31
30. Chương 30: Qua Đêm Ở Bên Ngoài	31
31. Chương 31: Mạc Thiên Kinh	31
32. Chương 32: Mạc Thiên Kinh	31
33. Chương 33: Trúng Mục Tiêu	31
34. Chương 34: Bị Mắc Lừa	31
35. Chương 35: Thật Xin Lỗi	31
36. Chương 36: Trong Sạch Không Còn	31
37. Chương 37: Làm Lại Tám Lần	31
38. Chương 38: Ngày Mai Quay Về	31
39. Chương 39: Chỉ Có Thể Yêu Anh	31
40. Chương 40: Tối Nay Sẽ Không Động Vào Em	31
41. Chương 41: Không Cho Quyến Rũ Người Đàn Ông Khác	31

42. Chương 42: Có Phải Anh Thiếu Phụ Nữ Hay Không	31
43. Chương 43: Vụ Án Nổ Bom	31
44. Chương 44: Điện Thoại Của Mạc Thiên Kinh	31
45. Chương 45: Sính Đình Anh Nhớ Em Lắm	31
46. Chương 46: Vì Câu Nói Của Em	31
47. Chương 47: Nghi Phạm Xuất Hiện	31
48. Chương 48: Hung Thủ Biến Thái	31
49. Chương 49: Truy Nã Tên Giết Người	31
50. Chương 50: Đánh Lừa Bắt Tên Cuồng Biến Thái	31
51. Chương 51: Mạc Thiên Kinh Anh Đừng Chết	31
52. Chương 52: Cuộc Chiến Với Hắc Lang 1	31
53. Chương 53: Cuộc Chiến Với Hắc Lang	34
54. Chương 54: Cuộc Chiến Với Hắc Lang 3	34
55. Chương 55: Cường Hôn	34
56. Chương 56: Không Ngờ Lạm Ám Hại Anh	34
57. Chương 57: Anh Đừng Làm Loạn	34
58. Chương 58: Nói Sai Rồi	34
59. Chương 59: Bái Bại	34
60. Chương 60: Anh Là Siêu Cấp Khốn Kiếp	34
61. Chương 61: Nếu Như Anh Thua	34
62. Chương 62: Tôi Thắng	34
63. Chương 63: Nhận Thua Đi	34
64. Chương 64: Mạc Thiên Kinh Bị Thương	34
65. Chương 65: Ở Lại Làm Vệ Sĩ	34
66. Chương 66: Vẫn Bị Theo Dõi	34
67. Chương 67: A Hoàng Là Ai	34
68. Chương 68: Da Của Anh Thật Dày	34
69. Chương 69: Xem Như Là Xúc Xích	34
70. Chương 70: Anh Có Ngừa Thai Không	34
71. Chương 71: Anh Không Mặc Quần Áo	34
72. Chương 72: Cô Mang Thai Sao	34
73. Chương 73: Ngọc Sính Đình	34
74. Chương 74: Sính Đình Gặp Gỡ Bạn Học	34
75. Chương 75: Cùng Tôi Kết Giao Đi	34
76. Chương 76: Chương 76	34
77. Chương 77: Chương 77	34
78. Chương 78: Chương 78	34
79. Chương 79: Chương 79	34
80. Chương 80: Chương 80	34
81. Chương 81: Chương 81	34
82. Chương 82: Chương 82	34
83. Chương 83: Chương 83	34
84. Chương 84: Chương 84	34
85. Chương 85: Chương 85	34
86. Chương 86: Chương 86	34
87. Chương 87: Chương 87	34
88. Chương 88: Chương 88	34
89. Chương 89: Chương 89	34
90. Chương 90: Chương 90	34
91. Chương 91: Chương 91	34
92. Chương 92: Chương 92	34
93. Chương 93: Chương 93	34
94. Chương 94: Chương 94	34
95. Chương 95: Gặp Cướp	34

96. Chương 96: Chương 96	34
97. Chương 97: Chương 97	34
98. Chương 98: Mạc Thiên Kinh	34
99. Chương 99: Chương 99	34
100. Chương 100: Chương 100	34
101. Chương 101: Chương 101	34
102. Chương 102: Chương 102	34
103. Chương 103: Chương 103	34
104. Chương 104: Chương 104	34
105. Chương 105: Chương 105	34
106. Chương 106: Chương 106	34
107. Chương 107: Chương 107	34
108. Chương 108: Chương 108	34
109. Chương 109: Chương 109	34
110. Chương 110: Chương 110	34
111. Chương 111: Chương 111	34
112. Chương 112: Chương 112	34
113. Chương 113: Chương 113	34
114. Chương 114: Chương 114	34
115. Chương 115: Chương 115	34
116. Chương 116: Chương 116	34
117. Chương 117: Chương 117	34
118. Chương 118: Chương 118	34
119. Chương 119: Chương 119	34
120. Chương 120: Chương 120	34
121. Chương 121: Chương 121	34
122. Chương 122: Chương 122	34
123. Chương 123: Chương 123	34
124. Chương 124: Chương 124	34
125. Chương 125: Chương 125	34
126. Chương 126: Chương 126	34
127. Chương 127: Chương 127	34
128. Chương 128: Chương 128	34
129. Chương 129: Chương 129	34
130. Chương 130: Chương 130	34
131. Chương 131: Chương 131	34
132. Chương 132: Chương 132	34
133. Chương 133: Chương 133	34
134. Chương 134: Chương 134	34
135. Chương 135: Chương 135	34
136. Chương 136: Tầm Uyên Ương	34
137. Chương 137: Chương 137	34
138. Chương 138: Chương 138	34
139. Chương 139: Chương 139	34
140. Chương 140: Chương 140	34
141. Chương 141: Chương 141	34
142. Chương 142: Chương 142	34
143. Chương 143: Chương 143	34
144. Chương 144: Chương 144	34
145. Chương 145: Chương 145	34
146. Chương 146: Chương 146	34
147. Chương 147: Chương 147	34
148. Chương 148: Chương 148	34
149. Chương 149: Chương 149	34

150.	Chương 150:	Chương 150	34
151.	Chương 151:	Chương 151	34
152.	Chương 152:	Chương 152	34
153.	Chương 153:	Chương 153	34
154.	Chương 154:	Chương 154	34
155.	Chương 155:	Chương 155	34
156.	Chương 156:	Chương 156	34
157.	Chương 157:	Chương 157	34
158.	Chương 158:	Chương 158	34
159.	Chương 159:	Chương 159	34
160.	Chương 160:	Chương 160	34
161.	Chương 161:	Chương 161	34
162.	Chương 162:	Chương 162	34
163.	Chương 163:	Chương 163	34
164.	Chương 164:	Chương 164	34
165.	Chương 165:	Chương 165	34
166.	Chương 166:	Chương 166	34
167.	Chương 167:	Chương 167	34
168.	Chương 168:	Chương 168	34
169.	Chương 169:	Chương 169	34
170.	Chương 170:	Chương 170	34
171.	Chương 171:	Chương 171	34
172.	Chương 172:	Chương 172	34
173.	Chương 173:	Chương 173	34
174.	Chương 174:	Chương 174	34
175.	Chương 175:	Chương 175	34
176.	Chương 176:	Chương 176	34
177.	Chương 177:	Chương 177	34
178.	Chương 178:	Chương 178	34
179.	Chương 179:	Chương 179	34
180.	Chương 180:	Chương 180	34
181.	Chương 181:	Chương 181	34
182.	Chương 182:	Chương 182	34
183.	Chương 183:	Chương 183	34
184.	Chương 184:	Chương 184	34
185.	Chương 185:	Chương 185	34
186.	Chương 186:	Chương 186	34
187.	Chương 187:	Chương 187	34
188.	Chương 188:	Chương 188	34
189.	Chương 189:	Chương 189	34
190.	Chương 190:	Chương 190	34
191.	Chương 191:	Chương 191	34
192.	Chương 192:	Chương 192	34
193.	Chương 193:	Chương 193	34
194.	Chương 194:	Chương 194	34
195.	Chương 195:	Chương 195	34
196.	Chương 196:	Chương 196	34
197.	Chương 197:	Chương 197	34
198.	Chương 198:	Chương 198	34
199.	Chương 199:	Chương 199	34
200.	Chương 200:	Chương 200	34
201.	Chương 201:	Chương 201	34
202.	Chương 202:	Chương 202	34
203.	Chương 203:	Chương 203	34

204.	Chương 204:	Chương 204	34
205.	Chương 205:	Chương 205	34
206.	Chương 206:	Chương 206	34
207.	Chương 207:	Chương 207	34
208.	Chương 208:	Chương 208	34
209.	Chương 209:	Chương 209	34
210.	Chương 210:	Chương 210	34
211.	Chương 211:	Chương 211	34
212.	Chương 212:	Chương 212	34
213.	Chương 213:	Chương 213	34
214.	Chương 214:	Chương 214	34
215.	Chương 215:	Chương 215	34
216.	Chương 216:	Chương 216	34
217.	Chương 217:	Chương 217	34
218.	Chương 218:	Chương 218	34
219.	Chương 219:	Chương 219	34
220.	Chương 220:	Chương 220	34
221.	Chương 221:	Chương 221	34
222.	Chương 222:	Chương 222	34
223.	Chương 223:	Chương 223	34
224.	Chương 224:	Chương 224	34
225.	Chương 225:	Chương 225	34
226.	Chương 226:	Chương 226	34
227.	Chương 227:	Chương 227	34
228.	Chương 228:	Chương 228	34
229.	Chương 229:	Chương 229	34
230.	Chương 230:	Chương 230	34
231.	Chương 231:	Chương 231	34
232.	Chương 232:	Chương 232	34
233.	Chương 233:	Chương 233	34
234.	Chương 234:	Chương 234	34
235.	Chương 235:	Chương 235	34
236.	Chương 236:	Chương 236	34
237.	Chương 237:	Chương 237	34
238.	Chương 238:	Chương 238	34
239.	Chương 239:	Chương 239	34
240.	Chương 240:	Chương 240	34
241.	Chương 241:	Chương 241	34
242.	Chương 242:	Chương 242	34
243.	Chương 243:	Chương 243	34
244.	Chương 244:	Chương 244	34
245.	Chương 245:	Chương 245	34
246.	Chương 246:	Chương 246	34
247.	Chương 247:	Chương 247	34
248.	Chương 248:	Chương 248	34
249.	Chương 249:	Chương 249	34
250.	Chương 250:	Chương 250	34
251.	Chương 251:	Chương 251	34
252.	Chương 252:	Chương 252	34
253.	Chương 253:	Chương 253	34
254.	Chương 254:	Chương 254	34
255.	Chương 255:	Chương 255	34
256.	Chương 256:	Chương 256	34
257.	Chương 257:	Chương 257	34

258. Chương 258: Chương 258	34
259. Chương 259: Chương 259	34
260. Chương 260: Chương 260	34
261. Chương 261: Chương 261	34
262. Chương 262: Chương 262	34
263. Chương 263: Chương 263	34
264. Chương 264: Chương 264	34
265. Chương 265: Chương 265	34
266. Chương 266: Chương 266	34
267. Chương 267: Chương 267	34
268. Chương 268: Chương 268	34
269. Chương 269: Chương 269	34
270. Chương 270: Chương 270	34
271. Chương 271: Chương 271	34
272. Chương 272: Chương 272	34
273. Chương 273: Chương 273	34
274. Chương 274: Chương 274	34
275. Chương 275: Chương 275	34
276. Chương 276: Chương 276	34
277. Chương 277: Chương 277	34
278. Chương 278: Chương 278	34
279. Chương 279: Chương 279	34
280. Chương 280: Chương 280	34
281. Chương 281: Chương 281	34
282. Chương 282: Chương 282	34
283. Chương 283: Chương 283	34
284. Chương 284: Chương 284	34
285. Chương 285: Chương 285	34
286. Chương 286: Chương 286	34
287. Chương 287: Chương 287	34
288. Chương 288: Chương 288	34
289. Chương 289: Chương 289	34
290. Chương 290: Chương 290	34
291. Chương 291: Chương 291	34
292. Chương 292: Chương 292	34
293. Chương 293: Chương 293	34

Vợ Yêu Nữ Cảnh Sát Của Thượng Tướng

Giới thiệu

Cái gì? Muốn gả mình cho người đàn ông đã hứa hôn từ bé, đùa gì thế, đây là thế kỷ 21 có được không?

1. Chương 1: Mười Kế Của Ông Nội

Vào sáng sớm, ánh nắng mặt trời êm dịu chiếu xuống khắp nơi, Yến Oanh ca hát, yên tĩnh và thanh bình, không khí mát mẻ trong lành. Vậy mà, trong một biệt thự nép mình dưới những tán cây xanh um tười tốt

“Đình linh. Đình linh.”

Ngọc Sính Đình chợt từ trên giường ngồi bật dậy, cầm điện thoại lên nói: “Tôi là Ngọc Sính Đình, có chuyện gì xin mời nói!” Từng chữ rõ ràng, vang lên mạnh mẽ. Gương mặt cô trông rất xinh đẹp, nhưng đầu tóc lại rối bời, một thân mặc bộ đồ ngủ in những nhân vật trong phim hoạt hình, rộng thùng thình, tuy nhiên vẻ buồn ngủ trên gương mặt đã biến mất.

“Sính Đình, ông là ông nội!”

Giọng nói của đối phương rất ôn hòa, khiến Ngọc Sính Đình nhất thời nhụt chí, đổ người ngã xuống giường.

“Ông nội, là ông a!”

Còn tưởng rằng cục cảnh sát có chuyện gì, trong tháng này mỗi ngày đều bận điều tra vụ án giết người liên hoàn, đã một tháng nay cô chưa được nghỉ ngơi, ngày hôm qua mới phá án thật vất vả, vậy mà mới sáng tinh mơ ông nội đã gọi điện thoại tới, khiến cô sợ hết hồn, còn tưởng rằng lại có vụ án nào xảy ra!

Ngọc Kỳ Lân cười ha ha mấy tiếng, âm thanh ầm ập cứng chiều, nếu ai không biết trước kia ông là cảnh sát trưởng của cục cảnh sát, chắc chắn sẽ nghĩ ông chỉ là một ông già bình thường.

“Sính Đình, năm nay cháu bao nhiêu tuổi?” Ngọc Kỳ Lân nghiêng rằng, Sính Đình năm nay cũng đã 23 rồi, đúng lúc phải gả cô đi rồi, hơn nữa cháu trai của lão Mạc kia cũng đã đến tuổi kết hôn, mấy ngày trước hai người vừa gặp nhau, nâng cốc nói cười, liền định xong hôn sự của hai đứa bé.

Ông và lão Mạc là chiến hữu cùng vào sinh ra tử ngày trước, khi vợ họ mang thai đã bàn bạc, nếu sinh được một nam một nữ sẽ kết làm thông gia, nhưng hai người đều sinh con trai, chuyện kết thông gia này liền tiếp tục rơi vào hai đứa con trai của họ. Cũng may hai đứa đã sinh một nam một nữ, cho nên hôn sự này rất cuộc cũng đã định xong.

Chỉ có điều tính khí của nha đầu Sính Đình này rất nóng nảy, giống y như ông vậy, không nóng tính thì không chịu được, tuổi còn trẻ nhưng đã là cảnh sát điều tra, hàng ngày đều đắm chìm trong vụ án, nếu muốn cô kết hôn, dường như không có khả năng!

Hiện tại ông chỉ còn mỗi cô là người thân, con trai con dâu cũng là cảnh sát điều tra, nhưng không may đã mất sớm.

“23, còn trẻ. Không còn việc gì cháu ngủ tiếp!”

Ngọc Sính Đình vừa nghe thấy ông nội hỏi tuổi mình liền muốn cúp điện thoại, ý đồ của ông nội sao mà cô không biết, từ khi cô được 20 tuổi đã bắt đầu muốn cô lập gia đình, nhưng điểm chết người chính là, ông nội nói cô đã có một vị hôn phu được hứa hôn từ bé!

Mẹ nó, ai biết người đàn ông kia có vẻ ngoài ra sao, nếu là chó hay mèo cũng muốn gả cho cô sao? Dù sao cô cũng là một cảnh hoa trong giới cảnh sát, sao có thể để ông nội cổ hủ gả ột người đàn ông chưa từng gặp mặt chứ.

Đánh chết cô cũng không gả!

“Chờ một chút!”

Ngọc Kỳ Lân tức giận rống to một câu, “Giới hạn cho con mười phút phải quay về biệt thự!”

Lão già ta không phát uy thì cháu tướng ta già cỗi phải không, tính khí của Ngọc Kỳ Lân cũng tương đối nóng nảy, mà Ngọc Sính Đình chính là di truyền tính khí của ông nội, nóng nảy khác thường, nhóm cảnh sát dưới tay cô, không có mấy người là chưa bị cô oanh tạc.!

“Không về được, cháu còn có chuyện!”

Chết tiệt, cô cũng biết ông nội vừa đấm vừa xoa, nhưng mà lần này nghiêm trọng đến độ gọi cô trở về biệt thự, nhất định là có chuyện.

Đánh chết cũng không về.

“Không trở lại cháu sẽ chờ nhật xác ta đi!” Ngọc Kỳ Lân nóng nảy rống to một câu, không chờ Sính Đình cúp điện thoại đã cúp trước.

“Chết tiệt, lại giờ chiều này!”

Ngọc Sính Đình nổi trận lôi đình, cầm gối đầu trên giường ném ra phía cửa, gương mặt xinh đẹp đầy vẻ tức giận.

Tuy nhiên cô vẫn phải rời giường, mặc xong bộ trang phục màu đen, sau khi rửa mặt, cầm túi xách và chìa khóa xe, đóng sầm cửa rồi đi tới nhà để xe.

2. Chương 2: Chăm Sóc Vị Hôn Phu!

Giữa ô chính, một chiếc xe thể thao cao cấp hiệu SCK màu trắng bạc nổ nóc chạy băng băng từ nội ô thành phố A tới một khu biệt thự vùng ngoại ô.

Ngọc Sính Đình xách giỏ tức giận dùng dùng đi tới một ngôi biệt thự cổ kính rộng khoảng 200m² cách đó không xa, không thèm nhìn những đám cây xanh hai bên, đạp trên con đường nhỏ trải đầy đá cuội đi tới cửa chính.

Còn chưa kịp bước vào, đã nghe thấy một tiếng cười sang sảng bên trong, phóng khoáng nhẹ nhàng khoan khoái.

“Ha ha ha. Như vậy là tốt nhất, tôi thấy tiểu tử kia quá khô khan, tôi nghĩ cháu gái của ông tuyệt đối thích hợp với nó!”

Mạc Tử Khiêm toàn thân mặc quân phục, nhìn cô gái đang nổi giận dùng dùng đi tới, cau mày.

“Cháu chính là Sính Đình sao, đã lớn như vậy, đúng là đã đến tuổi kết hôn rồi!”

Mạc Tử Khiêm rất hài lòng về cô cháu dâu này.

Mặc dù thoát nhìn có vẻ nóng tính, nhưng lại xinh đẹp nổi trội mà không mất đi vẻ chính khí bên ngoài, cứng cỏi hơn nhiều so với những cô gái Yến Yến Oanh Oanh giàu có khác.

Ngọc Sính Đình lúc này mới phát hiện ra có khách, nỗ lực kềm nén lửa giận, nhìn nụ cười cứng chiều trên gương mặt của ông nội.

Rõ ràng đã là một ông già bảy mươi tuổi, khuôn mặt thon gầy, làn da ngăm đen, hàng lông mày nhàn nhạt, ánh mắt lấp lánh có hồn, nhưng rõ ràng không phải là một ông lão hiền lành, tính khí nóng nảy muốn chết, hơn nữa còn giống như một đứa bé, la lối om sòm. (Chính là uy hiếp cô về nhật xác đó a)

“Xin chào, cháu là Ngọc Sính Đình!” Sính Đình rất nỗ lực kềm nén của mình lửa giận đang hừng hực cháy trong lòng mình, nhưng khi vừa nhìn thấy gương mặt đó ông nội liền khổng chế không được, gương mặt xinh đẹp vì kìm nén mà đỏ bừng.

Dưới ánh mắt của người nhìn, thật sự rất xinh đẹp.

“Ừ, không tệ!”

Sính Đình cười gượng hai tiếng, rất lễ phép nhìn ông nội bên cạnh nói.

“Ông nội, cháu có việc tìm ông, ông qua đây một chút!”

Mang trên mặt một nụ cười nhàn nhạt, cũng không quản Ngọc Kỳ Lân có đồng ý hay không, kéo ông lên lầu hai.

“Ông nội, cầu xin ông đừng trêu chọc cháu có được hay không, cháu rất bận!”

Ngọc Sính Đình cố gắng nói đạo lý với ông nội, nhưng bây giờ Ngọc Kỳ Lân chỉ chấp nhận đúng một chuyện, đó chính là phải gả cô cháu trai của lão Mạc.

“Sính Đình a! Ông nội già rồi, không sống được mấy ngày, cháu thuận theo ông nội một lần đi, trước hết chỉ cần cháu và tiểu tử kia sống chung mấy ngày, nếu không thích nhau thì ông cũng có một lý do tốt để cự tuyệt người ta không phải sao? Nếu cứ nói như cháu không lấy cũng không gả, ông nội rất khó nói chuyện với lão Mạc. Cháu cũng biết đấy, lão Mạc và ông nội là bạn chí cốt, cháu hãy thuận theo ông nội lần này đi!” Trong giọng nói của Ngọc Kỳ Lân tất cả đều là bắt buộc và bi thương, Ngọc Sính Đình đang muốn phát giận, nhưng ngọn lửa đã bị những lời nói này dập tắt.

“Ông nội, ông sẽ sống lâu trăm tuổi!” Ngọc Sính Đình đột nhiên ôm ông nội, giọng nói nghẹn ngào, ông nội là người thân duy nhất của mình ở trên cõi đời này, cô không thể không có ông nội.

“Chỉ cần ông sống khỏe mạnh, Sính Đình đều đồng ý với ông!”

Không phải chỉ là gặp mặt thôi sao? Xem mắt, cô đồng ý, chỉ cần ông nội sống lâu một chút.

“Nó đang bị thương, lão Mạc đã sắp xếp xong xuôi rồi, cháu đi chăm sóc nó mấy ngày, chờ nó phục hồi như cũ, nếu như cháu vẫn không thích nó, đến lúc đó ông nội sẽ giúp cháu nói với lão Mạc.” Vẫn là một ông nội hiền lành như cũ, khi nghe thấy người trong ngực ‘vâng’ một câu, trên khuôn mặt già nua tất cả đều là nụ cười.

“Ông nội, tại sao anh ta bị thương?” Sính Đình tò mò hỏi, chẳng lẽ là người tàn phế?

“Nó tên là Mạc Thiên Kinh, là sĩ quan trong quân đội, chức vị thượng tướng!”

“Cái gì, thượng tướng mà còn bị thương!”

Cái gì mà thượng tướng cô thấy chính là nhuyển tướng thì có, đoán chừng tám phần chính là dựa vào thể lực của ông nội anh ta để mà leo lên, khinh thường!

“Nhiệm vụ lần này quá nguy hiểm!”

Ngọc Kỳ Lân không giải thích nhiều, bí mật quân sự không thể tiết lộ, mà ông cũng không biết rõ lắm.

“Vâng!”

Chết tiệt, mềm yếu vô dụng làm mình bị thương lại còn nói do nhiệm vụ quá nguy hiểm, anh ta cho rằng cô không hiểu biết chút nào sao?

Muốn cô chăm sóc anh ta, OK, không thành vấn đề! Cô sẽ tận tình chăm sóc vị hôn phu của cô!

3. Chương 3: Thượng Tướng? Nhuyển Tướng!

Trong một biệt thự xa hoa rộng 200m² tại khu ngoại ô phía Bắc một, một người đàn ông đang ngồi ở xe lăn, tay chân quấn đầy băng gạc màu trắng, vẻ ngoài lạnh lùng kiên nghị, sóng mũi thẳng đứng, bờ môi mỏng khô gợt, đôi mắt đen sâu như biển, nhìn chằm chằm những người công nhân đang làm việc ở đối diện, đôi môi mỏng mím chặt, thỉnh thoảng cau mày, hình như không hài lòng với những biểu hiện của bọn họ.

Mặc dù giờ phút này anh đang ngồi trên xe lăn, nhưng vẫn có thể thấy được dáng người của anh cao lớn rắn rỏi, một cái chân thon dài không có bị thương gác trên ghế salon ở một bên, làn da màu đồng khỏe mạnh, tuy trên người mặc một cái áo sơ mi màu trắng nhưng có thể nhìn thấy rất rõ bộ ngực và cơ bụng cường tráng, dáng người cũng không tệ.

Ước chừng sau một tiếng đồng hồ, cuối cùng công trình cũng hoàn thành!

“Như thế mà có thể bảo vệ tốt an toàn của cháu?”

Mạc Thiên Kinh nhíu lông mày, nhìn ông nội vận động người giúp anh cài đặt công nghệ cao trong biệt thự, thật không biết nói gì.

Nếu không phải do lần này mình bị thương quá nặng, thì có một trăm người tới giết anh cũng chưa hẳn là đối thủ của anh, nhưng mà anh lựa chọn dưỡng thương ở chỗ này, là bởi vì ông nội nói, vị hôn thê của anh sẽ qua đây!

Không biết là người phụ nữ như thế nào?

Trong lòng có chút mong đợi, nhưng cũng có chút sợ sệt, nếu là cô gái mê trai thì làm thế nào?

Anh cũng không muốn bị một người phụ nữ mê trai dính vào mình.

Đang suy nghĩ, ngoài cửa chợt truyền đến tiếng phanh xe khẩn cấp, cường độ vừa phải.

Mạc Thiên Kinh nhướng mi, vẻ mặt khá hài lòng, ánh mắt không khỏi nhìn ra.

Trước mặt biệt thự là một cửa kiếng cực lớn, có thể nhìn thấy rõ ràng những tình huống xảy ra bên ngoài.

Một chiếc xe thể thao hiện SCK màu trắng bạc mở nóc chạy băng băng vào rồi dừng ở cửa, một người vóc dáng nóng bỏng, mặc một bộ trang phục màu đen, trong tay mang theo một cái túi du lịch đi nhẹ nhàng tới biệt thự.

Vệ sĩ?

Chân mày Mạc Thiên Kinh nhăn thành dấu ngã, anh không yếu ớt đến nỗi phải cần một nữ vệ sĩ chứ? Ông nội rốt cuộc đang làm cái gì!

“Mạc Thiên Kinh!”

Âm thanh tiếng chuông mạnh mẽ vang lên, một đôi giày cao bảy tấc bước vào biệt thự, cô gái ngoài cửa đi vào, liếc nhìn xung quanh một cái, rồi đem chiếc túi du lịch ném trên ghế sa lon, ánh mắt cuối cùng rơi vào người bị thương đang ngồi trên xe lăn.

Cau mày, rồi lại cau mày!

Đi tới, chiều cao 170cm từ trên cao nhìn xuống Mạc Thiên Kinh.

“Cô là vệ sĩ do ông nội mời tới?”

Giọng nói Mạc Thiên Kinh rất lạnh, trên mặt hiện đầy vẻ không vui, xem ra mình đoán không sai!

Ngọc Sính Đình sững sờ, tùy tiện nói.

“Tôi là do ông nội anh phái tới chăm sóc anh, vị hôn thê chưa cưới được hứa hôn từ trong bụng mẹ!”

Ngọc Sính Đình giương môi cười một tiếng, đem mấy từ “vị hôn thê hứa hôn từ bé” nói rất rõ ràng.

Chỉ cần vừa nghĩ tới những suy nghĩ bảo thủ của ông nội và ông lão nhà anh, cô liền nổi giận!

“Cô là Ngọc Sính Đình?”

Mạc Thiên Kinh kinh ngạc, không ngờ vị hôn thê chưa từng gặp mặt lại là cái bộ dáng này, xem ra không phải là dê non ngây thơ!

“Thượng tướng, đã hoạt động tốt, chúng tôi đi trước!”

Cảm giác hơi thở áp bức tràn ngập trong không khí, những công nhân kia co căng chạy, lúc ra không quên đóng cửa cho bọn họ!

“Thượng tướng? Hừ. Minh thấy là nhuyễn tướng mới đúng, dễ dàng bị thương như vậy, thật là vô dụng!”

Ánh mắt lạnh lẽo của Ngọc Sính Đình quét qua, bình luận rất không khách khí.

“Cô nói cái gì!”

Mạc Thiên Kinh chưa từng nghĩ tới miệng lưỡi người phụ nữ này lại lợi hại như thế, thực lực của anh ai từng thấy đều sợ hãi, vậy mà cô lại nói anh là nhuyển tướng?

Nếu sau khi cô ta biết mình phải chiến đấu với hơn một trăm tên, mới bị như vậy cô còn có thể nói thế sao?

Nhưng mà nếu ông nội nói đây là vị hôn thê, như vậy anh cũng sẽ hân hạnh tiếp đón cô .

Ai bảo trong cuộc đời này anh nhất định chỉ có thể cưới người phụ nữ này!

4. Chương 4: Nhìn Thấy Vết Thương Mà Giật Mình!

Ngọc Sính Đình không nhìn thẳng vào anh, nhìn bộ dáng như hiện giờ của anh, dù tức giận như thế nào, anh còn có thể là đối thủ của cô sao?

Đôi chân thon dài bước tới một bước, ngồi xuống ghế sa lon, quay đầu nhìn xung quanh.

“Không có người giúp việc?”

Ngọc Sính Đình phát hiện, trong biệt thự này trừ giọng nói của hai người ra thì hoàn toàn yên tĩnh, ngay cả vũng nước đọng trên sàn nhà do vừa làm xong cũng không có ai lau.

“Không có, chỉ có một mình cô!”

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy sắc mặt kinh ngạc của cô, khoe miệng vênh lên, giọng nói cũng trở nên vui vẻ.

“Chết tiệt, bọn họ, cứ nhiên kêu mình tới làm người giúp việc, làm vệ sinh, nấu cơm, ta đây không làm!”

Ngọc Sính Đình vừa nghe anh nói xong lập tức bảo tố nổi lên thốt ra câu nói này, khiến Mạc Thiên Kinh ở một bên không nhịn được bật cười.

Người phụ nữ này thật sự là rất thú vị, anh cảm giác mình trong khoảng thời gian dưỡng thương này chắc mình sẽ không cảm thấy hiu quạnh!

“Anh cười cái gì!”

Ngọc Sính Đình đang muốn gọi điện thoại cho ông nội, không ngờ nhìn thấy anh cười đến bĩ ối như vậy. . .

(Thật ra thì anh chỉ là bị tiếng la mắng của cô khiến bật cười thôi, ai nói là bĩ ối?)

Mạc Thiên Kinh nghiêm sắc mặt, cười nhạt nói, “Không có gì, cô thật đáng yêu!”

Ngọc Sính Đình nghe anh nói thế, gương mặt trở nên ngây đại, lạnh lùng trừng mắt liếc anh một cái, xoay người đi lên lầu.

“Ngọc Sính Đình, tôi đói rồi !”

Sính Đình vừa mới lên lầu, Mạc Thiên Kinh đã ở phía dưới kêu lên, Sính Đình tiện tay cầm lên một vật đánh vào người Mạc Thiên Kinh, Mạc Thiên Kinh vội vàng né, tránh khỏi kiếp nạn này.

“Bản lĩnh không tệ!”

Mạc Thiên Kinh khen ngợi nói, Ngọc Sính Đình cũng không quay đầu lại đi tìm phòng, trống không? Nhìn lại, vẫn là trống không.

Cả lầu hai cứ nhiên chỉ có một phòng?

“Mạc Thiên Kinh, anh nói xem tại sao nơi này chỉ có một căn phòng?”

Cô sắp phát điên, phong thái tu dưỡng 23 năm của cô đã bị sự tức giận làm ất hết!

Mạc Thiên Kinh nhún nhún vai, vẻ mặt không sợ nói.

“Bây giờ cái gì tôi cũng không làm được, vì vậy việc ăn uống vệ sinh cô hoàn toàn chịu trách nhiệm, cho nên cô phải ở cùng một phòng với tôi!”

Cười rất tà ác, thật ra thì anh hoàn toàn không nghĩ như vậy.

Chỉ có điều khi nhìn thấy bộ dáng muốn phát điên của cô, anh nhin không được muốn trêu chọc cô !

Ngọc Sính Đình nghe anh nói ăn uống vệ sinh đều do cô phục vụ, cả người cũng bối rối.

Cô đến để chăm sóc em bé sao? Tại sao còn phải đổ cứt đổ nước tiểu!

“Tôi không làm!”

Ngọc Sính Đình đập mạnh vào vách tường một cước, bị đau đến nhăn cả mặt!

“Ha ha ha. Ha ha.”

Mạc Thiên Kinh không khống chế nổi nữa, ôm bụng cười lăn lộn, đụng tới tay chân bị thương, không khỏi đau đến co quắp lại.

Ngọc Sính Đình nhìn thấy anh đau đến như vậy, không khỏi giễu cợt.

“Ai bảo anh cười, cho đau chết anh!”

Lại dám cười nhạo ta, đáng đời, cho đau chết!

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh tái nhợt, trên lớp băng gạc màu trắng đã bắt đầu rịn ra máu đỏ, khiến anh không khỏi mở miệng.

“Ngọc Sính Đình, vết thương của tôi hình như bị rách ra!”

Nói xong cả người đổ mồ hôi nhễ nhại, Ngọc Sính Đình đứng ở lầu hai liếc mắt nhìn lớp băng gạc trên tay chân của anh, rồi cau mày đi xuống.

Nhìn thấy anh mồ hôi nhễ nhại thì mới ý thức được tính chất nghiêm trọng của chuyện này, lạnh lùng liếc nhìn vẻ mặt tái nhợt của Mạc Thiên Kinh, thật rất muốn đánh anh một trận.

“Anh chờ một chút, tôi sẽ xử lý cho anh!”

Không nói thêm một câu, mắt phượng đảo qua, nhìn thấy tủ thuốc ở một bên, bên trong có đầy đủ mọi thứ, cái gì cần có đều có.

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, bây giờ thật sự anh không còn dư thừa hơi sức để mà nói chuyện.

Ngọc Sính Đình chuẩn bị xong mọi thứ liền bắt đầu tháo băng gạc, khi cô nhìn thấy vết thương ở dưới lớp gạc thì vẻ bình tĩnh trên mặt cô đột nhiên biến mất.

Chỉ thấy trên làn da màu đồng đầy vết dao chém, trên bắp chân vẫn còn một cái lỗ lớn chừng ngón cái, nhìn qua là biết do trúng đạn!

5. Chương 5: Tôi Muốn Đi Tiểu!

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt xinh đẹp nhưng biến sắc của cô, muốn nói gì đó, nhưng lực bất tòng tâm, đau đớn từ miệng vết thương truyền đến thấu tận tâm can khiến anh không ngừng đổ mồ hôi, mồ hôi nhễ nhại.

“Kiên nhẫn một chút, sẽ rất đau!”

Sính Đình cắn răng, đây chính là vết thương kinh khủng nhất mà cô gặp qua, trước kia có một người bị chém mười mấy dao mà cô cũng không cảm thấy kinh khủng như thế.

Nhìn anh chân, chẳng lẽ sẽ tàn phế sao?

Sính Đình cầm miếng bông gòn trong tay, nhẹ nhàng nhúng vào dung dịch sát khuẩn thật trọng lau trên bề mặt vết thương, ánh mắt thỉnh thoảng liếc nhìn Mạc Thiên Kinh, đôi môi mỏng của anh mím chặt, không một tiếng động, trên trán dày đặc mồ hôi, tí tách nhỏ xuống sàn nhà, hơi thở nặng nề.

“Tôi đã nói với anh chưa, trước kia khi tôi điều tra án mạng thường nhìn thấy những thi thể bị chém, máu thịt lẫn lộn những tên tội phạm giết người thật con mẹ nó biến thái, tàn nhẫn cắt rời những thi thể đó. . .”

Sính Đình vừa nói, vừa băng bó rửa ráy, mặc dù cô đang nói chuyện, nhưng nguyên nhân chính là cô muốn bản thân mình vì nghĩ đến những hình ảnh kia sẽ quên đi vết thương rất kinh khủng này!

“Cánh tay trúng một viên đạn, dao chém bảy nhát!”

Mạc Thiên Kinh cắn răng thốt ra những lời này, anh thấy cô chẳng những không sợ mà còn trề môi nói không ngừng, nên nhớ rằng anh chưa từng nhìn thấy người phụ nữ nào nhìn thấy vết thương của anh như bây giờ mà không ngất đi, cô là người đầu tiên!

“Biết rồi!”

Ngọc Sính Đình không thèm ngẩng đầu, nhàn nhạt nói xong, mặt không có cảm xúc gì xử lý vết thương xong, trên trán đã đầy mồ hôi, mái tóc ướt đầm.

“Khổ cho cô rồi!”

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, âm thanh nhỏ bé yếu ớt.

Sính Đình nhìn anh một cái, đứng dậy đi xuống nhà bếp.

“Muốn ăn cái gì!”

Buộc tạp dề, giọng nói của Sính Đình hơi lạnh, tuy nhiên ít nhất bây giờ anh cũng là một bệnh nhân đặc biệt, vì vậy cô tạm thời lần đầu tiên làm người giúp việc.

“Tùy tiện làm, cái gì cũng được!”

Anh không hay bắt bẻ trong chuyện ăn uống, hưởng chi trong tình huống đang đói lả như thế này mà nói, có ăn là tốt rồi!

“Chờ một chút!”

Sính Đình nói xong bắt đầu công việc lu bù trong bếp, mở tủ lạnh ra, bên trong tràn đầy thức ăn, cái gì cũng có.

Cắt chút thịt nạc, xúc một ít gạo nấu cháo thịt nạc.

Đợi sau khi cô đi ra khỏi bếp, đã là một tiếng sau rồi, Mạc Thiên Kinh vẫn ngồi chỗ cũ không hề nhúc nhích, hai mắt khép hờ, nghe thấy âm thanh liền mở mắt ra.

Khi nhìn thấy Ngọc Sính Đình bưng bát cháo tới không khỏi sửng sốt, nhưng ngay sau đó liền nhỏ giọng cảm ơn!

Bây giờ anh thật sự rất suy yếu, mỗi khi chạm vào vết thương, đau đớn thấu tim, khiến anh không con hơi sức mà nói chuyện với cô .

“Nấu ít cháo thịt nạc, tạm thời ăn đi!”

Không phải hỏi thăm, mà là ra lệnh!

Sính Đình đem cháo thịt nạc đặt ở trước mặt anh, nhưng Mạc Thiên Kinh không hề đụng tay, cô nhìn thấy không biết nên nói gì mới phải, nhưng không nói không được!

“Sao, ghét cháo thịt nạc tôi nấu?”

Sính Đình nhìn anh không ăn bèn nổi giận, bản thân cô cũng rất ít khi nấu đồ ăn, vậy mà anh lại còn ghét bỏ tay nghề của cô.

Gương mặt đẹp trainhưng tái nhợt của Mạc Thiên Kinh khẽ ửng hồng, lúng túng mở to hai mắt, trầm giọng nói.

“Tôi muốn con gái!”

“Những câu như vậy mà anh cũng nói ra được! Tôi nhờ vào anh!”

Sính Đình nổi giận, đã như vậy rồi, lại còn muốn chơi con gái, hơn nữa còn dám nói trước mặt mình, dầu gì mình cũng là vợ chưa cưới của anh ta chứ!

Mặc dù có thành hay không là một chuyện khác, nhưng những lời lẽ này của anh thật sự là quá đáng!

“Không phải, tôi muốn đi tiểu một chút!” Mặc Thiên Kinh bị cô hiểu lầm, chỉ biết lúng túng nói ra như một bé trai, sau khi Sính Đình nghe rõ lời của anh lập tức sắc mặt đỏ hồng.

Nhìn anh ngồi trên xe lăn, một tay một chân bị thương, anh có khả năng tự đi tiểu sao?

Nếu có thể, chẳng lẽ còn muốn cô đưa đi tiểu sao?

6. Chương 6: Cháu Không Muốn Chăm Sóc Một Bé Trai Lớn Như Vậy!

“Cô giúp tôi cầm cái bồn tiểu!”

Mặc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng, gương mặt đẹp trai ánh lên vẻ khổ sở, quay đầu tránh tầm mắt của cô, hiện tại vết thương của anh bị nứt ra, anh căn bản không cách nào đi tiểu.

Nhưng anh cũng không có khả năng tè ra quần, dưới tình huống như thế anh cũng chỉ có thể đỏ mặt gọi cô giúp một tay cầm cái bồn tiểu thôi!

Sính Đình nóng bừng mặt, vẻ mặt cũng bắt đầu mất tự nhiên, “Cái bồn tiểu ở đâu?”

“Phòng vệ sinh có một cái!”

Mặc Thiên Kinh nói xong, Sính Đình bỏ chạy vào phòng vệ sinh, xoay người lấy một cái bồn tiểu màu đỏ đi ra đặt ở dưới người anh.

“Cái đó. . . . Chính anh có thể chứ?”

Phải có thể chứ? Đừng nói là kêu cô kéo ra, cô cũng không muốn.

“Có thể!”

Giọng nói mặc Thiên Kinh rất nhỏ, Sính Đình nghe xong xoay người rời đi, nghe thấy tiếng chuông điện thoại vang trên lầu hai, Sính Đình lập tức chạy đi.

“Sính Đình, chung sống như thế nào?”

Ngọc Kỳ Lân vừa mở miệng liền hỏi, Sính Đình bị ông nhắc tới liền nổi trận lôi đình, nhớ tới chuyện vừa xảy ra, trên mặt vẫn còn cảm giác nóng bừng khó chịu.

“Ông nội, ông kêu cháu tới đây làm vú em hả, thương thế của anh ta nghiêm trọng như vậy, ngay cả đổ nước tiểu cũng không thể tự lo liệu, ông kêu cháu phải chăm sóc thế nào. . . .”

Sính Đình nổi giận hằm hừ, bây giờ chỉ là cái bồn nước tiểu đó thôi, nếu là chất thải kia thì sao đây?

Cô giúp thế nào, giúp anh cởi quần, hay chùi đít cho anh?

A a! ! !

Cô không phải bà vú!

Ngọc Kỳ Lân đem điện thoại cách xa lỗ tai một chút, nghe thấy tiếng Sính Đình gào thét, không khỏi cau mày, con bé này cũng sắp kết hôn rồi, sao còn nóng nảy như vậy!

“Sính Đình, cháu cứ coi nó như một đứa bé trai đi, chăm sóc xi ỉa xi đại một chút!” Nếu như thấy hết cũng không có quan hệ gì a, ông chính là nghĩ như vậy, tốt nhất khi trở về gạo sống nấu thành cơm chín, thì ông có thể ôm chặt rồi!

Trong mắt Ngọc Kỳ Lân tất cả đều là nụ cười, Mặc Tử Khiêm ngồi một bên nghe chiến hữu cũ nói như thế cũng gật đầu tán đồng.

Mặc dù lần này cháu trai bị thương là trọng điểm, nhưng ít nhất cũng cho các ông sáng tạo ra rất nhiều cơ hội.

Đến lúc đó ông lại nói cơ thể Thiên Kinh đã bị cô nhìn thấy hết rồi, cô phải phụ trách!

Ha ha, ông thật sự là quá thông minh!

“Bé trai? Chết tiệt! Làm sao có thể!”

Có bé trai nào lớn như thế sao? Xi ỉa xi dái, cô làm sao có thể ẵm một người đàn ông lớn đến như vậy được, làm sao có thể bưng phân đi đổ được!

“Ha ha.” Ngọc Kỳ Lân cười gượng mấy tiếng, Sính Đình lớn tiếng nói, .

“Ông nhanh phái một người y tá tới đây, cháu muốn trở về đi làm!”

Cô không làm! Cô thà rằng ngày đêm phá án không nghỉ ngơi! Cũng không muốn chăm sóc một “bé trai” lớn như vậy!

“Sính Đình, ông nội quên nói cho cháu biết, chỗ của cháu toàn bộ đã cài đặt hệ thống bảo vệ, căn bản không ra khỏi được, cháu nên ở đó ở mấy ngày đi!”

Ngọc Kỳ Lân giảo hoạt nói, nhìn chiến hữu cũ bên cạnh, nụ cười tràn đầy.

“Cái gì!”

Ngọc Sính Đình không dám tin, nổi trận lôi đình, cô bị trúng kế!

“Ông không cho cháu về, cháu sẽ chết cho ông xem!”

Ngọc Sính Đình nổi giận, cũng học ông nội uy hiếp ông.

“Này Này. Sính Đình, cháu nói cái gì, sao lại không nghe thấy, có phải tín hiệu không tốt hay không? Sính Đình!”

Ngọc Kỳ Lân giả bộ không nghe được, lớn tiếng kêu mấy câu sau đó cúp điện thoại, hai ông già liếc mắt nhìn nhau, gian trá vô cùng.

“Ông nội xấu xa!”

Sính Đình nổi giận vứt điện thoại trên sàn nhà, mang cô “giả trừ ăn cợn” sao, xem cô chạy thoát thể nào!

“Phốc”

Dưới lầu phát ra một âm thanh gì đó, Sính Đình vừa đi xuống, lập tức ngửi thấy một mùi vô cùng hôi thối, gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh trở nên xanh mét, vẻ mặt đầy khổ sở.

Sính Đình bóp mũi, nổi giận hỏi, “Anh sao thế?”

Mạc Thiên Kinh sắc mặt không tốt, chỉ vào bát cháo thịt nạc kia, “Sau khi ăn xong đau bụng, muốn đi tiêu!”

7. Chương 7: Lúng Túng Vì Đau Bụng!

“Cái gì?”

Sính Đình vừa dứt lời đã nghe thấy tiếng vang từ bụng Mạc Thiên Kinh ọc ọc ọc truyền đến, tiếp theo đó là từng tiếng từng tiếng đánh rầm nhảy ra, hôi thối vô cùng.

“Anh.”

Sính Đình đang muốn nổi giận, lại nghe giọng nói trầm thấp nhưng có lực của Mạc Thiên Kinh: “Mau đỡ tôi vào nhà vệ sinh!”

Bây giờ, cái anh cần nhất chính là bồn cầu, quá tệ hại, thanh danh một đời của anh oàn bộ bị hủy ở bát cháo thịt nạc này, hơn nữa, điểm chết người nhất chính là hiện tại anh kìm nén thật vất vả, đau bụng, lại bắt đầu đau bụng.

“Nhanh lên một chút!”

Mạc Thiên Kinh không nhận được kêu to, anh sắp không chịu nổi!

“Ồ!”

Sính Đình phản ứng kịp vội vàng đẩy anh đến toilet, sau đó đỡ anh tới bồn cầu, mỗi một bước hai người đều rất cẩn thận.

Mạc Thiên Kinh đánh rắm thúi liên tiếp, Sính Đình không thể hít thở được, điểm chết người nhất chính là Mạc Thiên Kinh, anh bây giờ còn không biết phải làm sao để cởi quần ra!

“Được rồi!”

Cuối cùng cũng tới bồn cầu, Sính Đình vừa mới mở miệng, liền bị mùi rắm thúi của Mạc Thiên Kinh tấn công, Sính Đình gần như muốn điên rồi, Mạc Thiên Kinh vội vàng nói.

“Giúp tôi cởi quần, nhanh lên một chút!”

Anh sắp không chịu nổi, một luồng chất thải cố gắng kềm chế ở nơi nào đó ngay lập tức sẽ bộc phát!

“Cái gì!”

Kêu cô cởi quần!

“Nhanh lên một chút, tôi không nhận nổi nữa!”

Mạc Thiên Kinh tức giận quát, Sính Đình vội vàng kéo quần anh, hai mắt nhắm chặt dùng sức kéo, cả quần dài và quần lót cùng lúc bị kéo xuống.

“Phốc.”

Một tiếng vang thật lớn kèm theo mùi phân vô cùng thúi khiến Sính Đình không nhận được chạy ra cửa, há mồm thở dốc, thúi quá, thật là thúi!

Cô thề nhất định phải rời đi lúc này thôi, đây chính là cuộc sống “chung đụng” mà ông nội nói, cô thật muốn điên rồi!

“Ọc ọc ọc ọc. Phốc. Phốc.”

Bên trong lại truyền tới một tràng âm thanh, Sính Đình vội vàng chạy đi, không chịu nổi, không chịu nổi!

Mạc Thiên Kinh ngồi ở trên bồn cầu, trên gương mặt đẹp trai là một mảnh đỏ ửng, không ngờ cảnh tượng bọn họ gặp mặt lần đầu tiên lại là như vậy, khủng khiếp hơn chính là bây giờ anh hoàn toàn giống như một đứa bé cần chăm sóc.

Anh cũng biết hiện tại cô hận không thể biến thành con muỗi bay ra khỏi biệt thự, nhưng anh rõ ràng hơn biết cô căn bản không thể ra được!

“Mẹ nó! Sao lại thế này!”

Sính Đình trong trong ngoài ngoài loang quanh vài vòng, kết quả rõ ràng nhìn thấy có một cái cửa sổ, nhưng cô nhảy xuống cư nhiên bị một chiếc lồng thủy tinh trong suốt nhốt lại, cô thật sự không thể đi ra ngoài.

Cô mò mẫm tìm nơi có gió thổi vào để tìm cửa ra, nhưng lại không ra được!

Lấy điện thoại di động ra, Sính Đình nổi giận gọi điện thoại cho ông nội!

“Xin chào, số điện thoại quý khách gọi hiện ngoài vùng phủ sóng, xin hãy bật hộp thư thoại!”

Sính Đình nổi giận nhấn hộp thư thoại, hét lớn.

“Ông nội, thả cháu ra ngoài ngay, nếu không ông sẽ còn được thấy cháu nữa!”

Trước khi giận dữ cúp điện thoại, tiếng báo có tin nhắn trong hộp thư thoại lại vang lên, nhấn một cái, truyền đến giọng nói đáng đánh đòn của ông nội:

“Sắp tới ngày giỗ của bà nội cháu, ông nội đi thăm mộ bà nội cháu một chút, đại khái khoảng một tháng nữa mới về, sống chung với Thiên Kinh thật tốt nha!”

Sính Đình cắn răng nghiêng lợi nhìn chằm chằm chiếc điện thoại di động, ngày giỗ của bà nội?

Chết tiệt, khi dễ cô ngu ngốc sao? Cô còn nhớ ngày giỗ của bà nội còn cách hai tháng nữa mới tới!

Đợi sau khi cô ra ngoài cô tuyệt đối sẽ không tha thứ cho ông!

Trong ngực Sính Đình không ngừng bùng lên ngọn lửa, nhưng không có chỗ phát tiết, tức giận đến sắc mặt đỏ bừng!

“Ngọc Sính Đình, cầm giúp tôi cuộn giấy tới đây!”

Trong phòng vệ sinh, âm thanh trầm thấp như bị bóp nghẹt của Mạc Thiên Kinh vang lên, Sính Đình cắn môi, bóp mũi đi vào phòng vệ sinh.

Mạc Thiên Kinh nhìn thấy bộ dáng của cô, áy náy nói.

“Xin lỗi, tôi không thể lau được, cô giúp tôi!”

Anh bây giờ không có biện pháp, ngồi xổm lâu như vậy, đã đụng chạm đến vết thương, rất đau đớn khó chịu.

Sính Đình thật muốn khóc, anh cứ nhiên gọi cô chùi dít.

“Thuận tiện giải quyết luôn bồn cầu, hơi nhiều.”

8. Chương 8: Chùi Dít Giúp Tôi!

Sính Đình thở một hơi thật dài, bây giờ hoàn toàn không còn xấu hổ, có còn thì cũng chỉ là sự tức giận của cô.

“Anh phải mất thời gian bao lâu mới có thể tự chăm sóc bản thân?”

Sính Đình dè nút xả nước, giọng điệu hỏi rất quái lạ, sắc mặt Mạc Thiên Kinh không tốt.

“Cô chờ một chút hãy lau, tôi còn muốn. Phốc.”

Mạc Thiên Kinh còn chưa nói hết, đã nghe “phốc” một tiếng, sắc mặt Sính Đình cũng thay đổi, mùi hôi bốc lên ngất trời.

“Có thuốc thanh tẩy không khí không?”

Sính Đình bóp mũi, thật sự bị mùi rắm thú vị của anh hun đến chết lặng!

Sắc mặt Mạc Thiên Kinh rất khó coi, quan sát đáng vẻ của cô, “Cô tìm xem, chắc có!”

Hôm nay anh cũng mới đến, tất nhiên không biết rõ, nhưng mà anh biết, bọn họ cũng đã sẵn sàng!

“Anh. Tiếp tục!”

Sính Đình bóp mũi, quăng lại một câu rồi vọt ra khỏi phòng vệ sinh, thuận tiện đóng cửa lại, Mạc Thiên Kinh lúng túng, mùi hôi lần này tự mình ngửi!

Chỉ có điều khiến anh giật mình là, mặc dù cô rất tức giận, nhưng không còn tạt lửa lên người anh!

Điểm này anh thật rất bội phục.

Sính Đình vừa quạt lỗ mũi, vừa thở từng ngụm từng ngụm, vào phòng bếp tìm, cuối cùng cũng nhìn thấy bình thuốc tẩy ở lầu hai, y như tìm được của quý cảm phun xung quanh, cho đến khi trong không khí tràn ngập mùi thơm hoa Bách Hợp, lúc này mới hài lòng thở phào một cái.

Mạc Thiên Kinh rút cuộc cũng đi xong, cả người mất nước đến khô héo, đây lần đầu tiên anh đau bụng như vậy, anh thật hoài nghi có phải Ngọc Sính Đình đem bột bã đậu bỏ vào bát cháo cho anh ăn hay không.

Anh thà rằng bị tập huấn quan sự cả một ngày chứ không muốn như vậy, bây giờ tay chân cũng run rẩy, trong bụng trống rỗng.

“Ngọc Sính Đình, giúp tôi!”

Mạc Thiên Kinh kêu to một tiếng, nhìn băng gạc trên tay chân, không khỏi cau mày, mới vừa rồi cố gắng dùng sức, bây giờ miệng vết thương lại bị vỡ, anh lần này lại phải phiền toái cô !

Sính Đình đi vào phòng vệ sinh, vừa vào tới cửa liền cầm chai xịt phòng thơm ngát phun khắp mọi nơi, cũng may, quạt gió đã hút đi một chút mùi hôi, cộng thêm phòng vệ sinh rất lớn, vì vậy không khí cũng thoáng hơn rất nhiều.

“Tôi lấy khăn giấy cho anh, tự anh lau!”

Muốn cô chùi dít cho, chẳng phải là cô sẽ nhìn thấy cái mông của anh, lại còn cái tiểu kê kê kia nữa sao?

Mạc Thiên Kinh đứng lên, chân trái chống đỡ thân thể, một cái tay khác cũng chống thân thể, “Phiền cô!”

“Anh kêu tôi lau, nhưng tôi không muốn nhìn thấy của anh!”

Sính Đình nhìn trên trán anh hiện đầy mồ hôi, băng gạc ở tay chân cũng đã rỉ ra vết máu, có thể thấy được bây giờ anh rất đau!

“Ừ!”

Mạc Thiên Kinh nhỏ giọng nói xong, Sính Đình lúi cúi kéo mấy tầng khăn giấy liếc nhìn cái mông khổng lồ, lau, cách tầng khăn giấy, cảm giác tay của cô đụng vào cái mông của mình, thân thể Mạc Thiên Kinh khẽ chấn động.

Chỗ chết người nhất chính là anh cảm giác tiểu huynh đệ của mình lại đang ngẩng đầu lên .

Sính Đình lau qua quýt mấy cái đã xong, chỉ sợ mình đụng phải cái gì.

“Tôi giúp anh kéo quần!”

Sính Đình đứng sau lưng anh, căn bản không nhìn thấy tiểu đệ của anh đã ngẩng đầu rất hùng dũng oai vệ, Mạc Thiên Kinh nỗ lực khắc chế dục vọng, gạt đầu một cái, chỉ mong cô đừng chạm vào.

“Cái gì đó, sao nóng như vậy?”

Sính Đình ở phía sau kéo quần, liền đụng phải vật thể nóng rực, lập tức hỏi.

Mạc Thiên Kinh cứng ngắc lắc đầu, “Không có gì!”

Không có việc gì mới là lạ, anh càng muốn nó mềm xuống, thế nhưng nó lại hùng dũng khiêu chiến.

“A, vậy tôi kéo khóa kéo lên cho anh!”

“Không cần, tự tôi có thể!”

Mạc Thiên Kinh lấy tay kéo khóa kéo lên, trời mới biết giờ phút này cơ thể anh hoàn toàn dựa vào chân trái chống đỡ, cả người run rẩy dữ dội, cho đến khi kéo được khóa kéo lên, lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

“Phiền cô quá” Trên mặt Mạc Thiên Kinh rất nóng, lần đầu tiên cảm giác mình bị mất mặt, hình tượng vốn chói lọi của mình trong chốc lát bị hủy trước mặt cô.

“Tôi giúp anh thay băng, ướm hết rồi!”

Sính Đình nhìn anh, biết giờ phút này anh rất mất thể diện, có người đàn ông nào mà có thể chấp nhận tình huống mất mặt này xảy ra trước mặt một người phụ nữ được .

“Ừ!”

Thân thiết gạt đầu, Sính Đình đỡ Mạc Thiên Kinh ngồi vào xe lăn.

“Cô biết truyền dịch không?”

Mạc Thiên Kinh đột nhiên hỏi ra một câu!

9. Chương 9: Truyền Dịch!

“Truyền dịch?” Truyền dịch gì?

Mạc Thiên Kinh nhìn vẻ mặt không hiểu của cô, chỉ vào tủ thuốc bên kia, “Cầm máu! Bên kia có, truyền cho tôi! ”

Trải qua chuyện này, hiện tại anh chỉ muốn nhanh khỏi một chút, anh không muốn trải qua chuyện này thêm một lần nào nữa, thật sự là quá kinh khủng!

Mặc dù nhập ngũ đã mười hai năm, nhưng anh chưa bao giờ trải qua khổ sở như hôm nay

“Ồ!”

Sính Đình đi tới, nhìn tủ thuốc chất đầy mọi thứ, tìm chai dịch truyền, thuốc cầm máu và 1 lọ thuốc kháng sinh 500mg.

“Tôi chưa từng truyền dịch cho ai bao giờ!”

Sính Đình nuốt một ngụm nước bọt, chuẩn bị tốt những thứ này, kế tiếp chính đâm kim vào mạch máu cho anh, cô chưa từng làm qua, nhưng chắc là không có chuyện gì đâu!

Sẽ không thể vừa cầm vào liền chảy máu chứ?

Mạc Thiên Kinh nhú nhú mày, lạnh nhạt nói.

“Không sao, cô làm đi, tôi dạy cho cô!”

Truyền dịch rất đơn giản, ở trong quân đội, khi có đồng đội bị thương, tất cả mọi việc bọn họ đều phải chăm sóc, truyền dịch xem như là chuyện nhỏ, bao gồm cả tiêm thuốc.

“Ồ!”

Sính Đình chen vào một câu, lấy thuốc cầm máu và dịch truyền đi tới trước mặt anh, bị hành hạ lâu như vậy, sắc trời đã có chút tối, Sính Đình mở đèn các nơi, bên trong nhà chợt sáng như ban ngày.

“Cái đó, tôi thật sự không biết truyền dịch! Nếu đau, anh có thể nhịn được thì nhịn!”

Mạc Thiên Kinh không lên tiếng, chỉ nhẹ nhàng gật đầu, truyền dịch, có thể sẽ rất đau!

“Nắm tay lại!”

Sau khi treo chai dịch truyền lên, Sính Đình học bộ dạng giống những người y tá, kêu Mạc Thiên Kinh nắm tay, sau đó vỗ vỗ lên mu bàn tay một chút để tìm kiếm mạch máu.

“Đây rồi!” Sính Đình nhìn thấy mạch máu của anh đã lộ ra, bèn cầm kim nhẹ nhàng đâm vào ngay.

Sao không đâm kim vào được, Sính Đình cau mày, lực chú ý tập trung tất cả trên tay anh, dùng thêm mấy phần sức lực, lông mày Mạc Thiên Kinh vừa nhú, mu bàn tay đã truyền đến cảm giác đau đớn.

“Chết tiệt! Mẹ kiếp, thật sự đâm không vào!”

Sính Đình rút kim ra, dùng bông xoa xoa vết đâm, rồi lại cầm kim tiếp tục hăng hái chiến đấu.

Mạc Thiên Kinh nhìn tay anh bị cô đâm tới đâm lui, nhưng căn bản lại không đâm trúng.

“Cô thả lỏng một chút!”

Đau đớn anh cũng không thèm để ý, chỉ là đau hơn so với dự đoán một chút thôi!

Dù sao tay chân cũng toàn vết thương, đau đớn cũng không kém mu bàn tay chút xíu nào!

“Không nói, khó trách. . . .” Cầm thì làm sao nói! Mạc Thiên Kinh thật sự không ngờ ngày hôm nay của mình lại xảy ra nhiều chuyện kinh tâm động phách như vậy.

“Đúng vậy, bảo bối là chó tôi nuôi, nó không biết nói chuyện! Nhưng rất ngoan ngoãn!”

Ánh mắt xinh đẹp của Sính Đình thoáng qua một tia giảo hoạt, ngay sau đó liền biến mất.

Mạc Thiên Kinh hoàn toàn im lặng, thì ra là bác sỹ thú y, anh đây đã tạo nghiệt gì!

Sính Đình lắc lắc đuôi ngựa: “Tôi đi nấu cơm, anh muốn ăn cái gì!”

Cô đã đói bụng, bị giày vò cả một ngày, cô vừa mệt vừa đói, hơn nữa còn bị mất ngủ nghiêm trọng.

Mạc Thiên Kinh nghĩ đến một màn mới vừa xảy ra kia, anh thật sự không dám ăn đồ cô nấu nữa, nhưng anh không ăn cũng không được, vì anh còn vẫn còn một đoạn thời gian rất dài sau này để phục hồi như cũ.

“Cô sẽ nấu cái gì?”

Sính Đình nhàn nhạt cười một tiếng, trên gương mặt trắng nõn lộ ra hai má lúm đồng tiền, rất là mê người.

“Cái gì cũng chưa biết, nhưng vẫn phải ăn!”

“Cô xem đó mà làm, cháo trắng, chỉ là cháo....trắng!”

Mạc Thiên Kinh rút kinh nghiệm, anh hoàn toàn thẳng thừng, đợi lát nữa nhất định phải gọi điện thoại để cho người đưa đồ ăn vào.

”Nhìn cô đi vào phòng bếp, Mạc Thiên Kinh lấy điện thoại ra, nhấn xuống một mã số.

“Này, tôi là Mạc Thiên Kinh, cho tôi. . . .”

Mạc Thiên Kinh ra lệnh xong liền cúp điện thoại!

Sính Đình ở phòng bếp bận rộn, nhìn trong tủ lạnh gì đó, lấy ra ít thịt bò cùng cần tây, tùy ý xào một ít thịt bò thái nhỏ, bắc nồi cơm điện, sau một tiếng đồng hồ, mới bưng thức ăn ra ngoài.

“Mạc Thiên Kinh, sao anh có cơm ăn?”

Sính Đình đem bát đĩa ném lên bàn, nhìn món ngon đầy bàn, vẻ mặt kinh ngạc.

“Tôi gọi tới đây!”

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, trong giọng nói không có bất kỳ cảm xúc gì, giống như tất cả mọi chuyện đều diễn ra một cách hết sức tự nhiên.

Sính Đình vốn định nổi giận, nhưng khi nhìn thấy những món ngon kia, cầm chén cơm lên ăn từng ngụm từng ngụm, không thèm quan tâm Mạc Thiên Kinh ở một bên đang đói.

Lại dám đùa bỡn cô, thật là quá đáng, cô muốn ăn hết những món ăn này, không để cho anh ta ăn! Cho anh ta đói chết luôn!

Mạc Thiên Kinh nhìn cô, gương mặt đẹp trai hiện lên một nụ cười nhạt, lạnh lùng nói.

“Tôi đói rồi!”

Sính Đình tức giận trừng mắt liếc anh một cái, “Đói bụng thì tự mình ăn!”

Mạc Thiên Kinh giơ hai tay của mình lên, một tay băng kín gạc, một tay khác thì mu bàn tay đều là vết thương.

Sính Đình giận dữ bỏ bát đĩa xuống, múc cho anh một chén cơm, sau đó đẩy đến trước mặt anh.

Mạc Thiên Kinh cầm đũa, từ từ ăn, bởi vì tay phải bị thương, cho nên gấp thức ăn thật sự bất tiện, vất vả gấp lên lại rơi xuống.

“Tôi gấp không được!”

Mạc Thiên Kinh nhìn Ngọc Sính Đình ăn như hổ đói lạnh nhạt nói, Sính Đình nhìn anh một cái, đi vào phòng bếp lấy cho anh một cái muống.

“Ăn đi, bảo bối!”

Mạc Thiên Kinh cầm cái muống, gương mặt đẹp trai không khỏi chảy dài ra, bảo bối, đó không phải là con chó cô nuôi sao?

Người phụ nữ này lại coi anh như con chó cô ta nuôi, được, chờ anh khỏe lại, anh sẽ từ từ báo đáp cô.

Trên bàn ăn, hai người không nói gì, Sính Đình ăn xong cũng không dọn dẹp, ngáp một cái liền tính đi lên lầu nghỉ ngơi.

“Đỡ tôi trở về phòng! Bên kia có thang máy!” Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, nếu như không nói, Sính Đình nhất định sẽ nổi giận, làm sao anh lên phòng được, chỉ có điều trên lầu chỉ có một cái giường, tối nay ngủ làm sao?

11. Chương 11: Vết Thương Rách Ra!

Ngọc Sính Đình ngừng bước chân, quay đầu lại nhìn Mạc Thiên Kinh ngồi trên xe lăn, vẻ mặt bình tĩnh, hai mắt nhìn cô chăm chăm.

“Trên lầu chỉ có một cái giường, anh lên ngủ, vậy tôi làm thế nào?”

Cô không muốn ngủ cùng anh ở trên một cái giường, nhưng anh là bệnh nhân, bệnh nhân tàn tật, mà cô lại ngủ vô cùng bất ổn, đến lúc đó cô thật sợ ngày mai anh lại biến thành kẻ tàn tật đúng nghĩa.

Mạc Thiên Kinh hướng cô ngoắc ngoắc tay, “Cô xuống đỡ tôi lên, tôi có biện pháp!”

Anh cũng không muốn ngủ cùng cô, đặc biệt là với bộ dáng bây giờ của anh, hôm nay cô đã mang đến cho anh quá nhiều bất ngờ, anh thật sợ nếu ngủ cùng cô trên một cái giường không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

“Được!”

Sính Đình đi xuống, mở thang máy từ một cửa bên hông đưa Mạc Thiên Kinh lên lầu.

Trong gian phòng khoảng 50 m², ghế sa lon, TV, cái gì cần có đều có, trần nhà màu gỗ, vách tường màu trắng, rèm cửa sổ màu vàng nhạt, toàn bộ gian phòng được bố trí rất ấm áp.

Một chiếc giường lớn rộng khoảng vài mét đặt ở trung gian, drap trải giường màu vàng nhạt mềm mại, thoát nhìn đã cảm thấy rất thoải mái.

Sính Đình thật sự rất muốn nhào qua, tối nay chiếm đoạt chiếc giường lớn!

“Tối nay tôi ngủ trên ghế sa lon ngủ, cô ngủ trên giường!”

Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt mở miệng, Sính Đình không chút suy nghĩ liền vội vàng gật đầu.

“Cám ơn, tôi đi tắm!”

Bỏ lại anh, Sính Đình đi tới trước giường, kéo túi du lịch lấy đồ ngủ của mình ra. Một bộ đồ ngủ bảo thủ có in hình chú heo con trên phim hoạt họa.

Trước khi đến, Sính Đình đã mua mấy bộ áo ngủ bảo thủ, chính là muốn bảo vệ mình thật an toàn.

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng, nhìn vẻ mặt mệt mỏi của Sính Đình, mặc dù rất không muốn quấy rầy, nhưng là vẫn không có cách nào, mình không nhịn được a!

“Cô đỡ tôi đi phòng vệ sinh, tôi muốn đi tiểu!”

Lần này anh không có nói tiểu giải nữa, giảm bớt bị cô mắng!

Sính Đình bỏ lại áo ngủ của mình, vì anh ta đã nhường giường ỳnh, vậy thì OK.

Cũng may, cửa phòng vệ sinh bằng phẳng, không có bậc, rất dễ dàng đẩy xe lăn đi vào, sau khi Sính Đình đẩy anh vào liền quay ra ngay.

Một tay Mạc Thiên Kinh mở khóa kéo, sau khi được xả ra, cả người không nhịn được run rẩy, thật là thoải mái.

Không thể nào rửa được tay, tắm cũng không thể, gọi Ngọc Sính Đình sát bên người, càng không thể nào, cho nên anh có thể phải để thối hoặc thế này mấy ngày thôi.

“Ngọc Sính Đình, tôi xong rồi!” Mạc Thiên Kinh lên tiếng, tuy nhiên không có tiếng trả lời, lại kêu thêm mấy tiếng nữa, không ngờ vẫn không có tiếng đáp lại.

Mạc Thiên Kinh lấy tay đẩy xe lăn, một tay hoạt động rất là khổ cực, từng giọt mồ hôi từ trên trán rơi xuống, bởi vì dùng sức, máu lại rịn ra, nhiễm đỏ cả băng gạc.

“Bang!”

Một tiếng động lớn, Sính Đình chợt mở mắt ra, mình nhào vào giường nằm, vậy mà rất nhanh đã ngủ mất, nghe thấy tiếng vang lập tức nghĩ đến Mạc Thiên Kinh trong phòng vệ sinh, vội vàng chạy tới.

“Này, anh không sao chứ!”

Sính Đình không ngờ Mạc Thiên Kinh tự mình đẩy xe lăn ra ngoài, nhưng bởi vì không thăng bằng được, nên một bên đụng vào khung cửa.

Nhìn tay chân anh từ từ rỉ ra vết máu nhuộm đỏ gạc trắng, Sính Đình thật ngại quá bèn nói xin lỗi.

“Thật xin lỗi, tôi mới vừa ngủ thiếp đi!”

Trong khoảng thời gian này cô thật sự là quá mệt mỏi, công việc không còn nguy hiểm, lập tức trở nên thích ngủ.

Mạc Thiên Kinh ần nhẫn chịu đựng đau đớn, nói với cô.

“Làm phiền cô thay băng vết thương cho tôi, hình như lại bị rách ra!”

Anh thật không biết có tính là gặp xui xẻo hay không, ban đầu đang làm một vết thương tốt, vậy mà bị nứt ra mấy lần, xem ra để phục hồi lại thật tốt như cũ phải mất mấy ngày.

“Dĩ nhiên có thể, anh nằm lên giường đi, tôi thay băng cho anh!”

Sính Đình biết, vết thương này có ở đây không đổi có thể sẽ phát nùng rồi !

12. Chương 12: Tè Ra Quần Rồi!

Nói xong không đợi Mạc Thiên Kinh nói được hay là không, liền đẩy xe anh đến trước giường.

“Anh phải cố gắng không được dùng sức, để tôi đỡ anh lên giường, vết thương mà nứt ra nữa sẽ không tốt!”

Giờ phút này Sính Đình hoàn toàn không có quan niệm nam nữ, cô cầm cánh tay không bị thương của Mạc Thiên Kinh khoác lên vai mình, sử dụng toàn lực để sức nặng cơ thể anh đều dựa vào mình.

Mạc Thiên Kinh bị thân thể của cô vừa chạm vào, cả người cảm thấy nóng lên, anh không phải lần đầu tiên tiếp xúc với cơ thể phụ nữ, trước kia đi ra ngoài cũng thường gặp phải những phụ nữ hoa si nhào vào ngực của anh, nhưng anh hoàn toàn không có cảm giác.

Sính Đình sử dụng toàn bộ sức mạnh chuyển anh lên giường, nhẹ nhàng để xuống, Mạc Thiên Kinh nhìn dáng vẻ thận trọng của cô, buộc phải nặng nề ngã xuống giường, Sính Đình bị anh tay đè một cái, cả người cũng nhào vào trong ngực anh, mặt đối mặt, mũi đối mũi, đôi môi đỏ mọng cũng ép lên trên môi anh.

Trong nháy mắt khi hai bờ môi mỏng tiếp xúc với nhau, hai người đều như có một dòng điện chạy qua, cả người phát run, loại cảm giác đó chưa ai từng trải qua.

Hai người sững sờ khoảng một giây, nhưng ngay sau đó Sính Đình vội vàng đẩy anh ra đứng dậy, mặt lập tức đỏ bừng!

Gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh cũng khẽ ửng hồng, nhưng trong lòng lại thấy rất tốt, anh cư nhiên hôn cô, mặc dù chỉ là nhẹ nhàng đụng vào, nhưng đã để anh cảm nhận được sự ngọt ngào của cô.

Sính Đình mở to hai mắt, đi tới cửa.

“Tôi đi lấy gạch, một hồi sẽ lên!”

Nói xong “Thình thịch” chạy xuống lầu, nhịp tim vẫn đập bùm bùm, nhưng nhịp đập này hình như rất nhanh.

Thật là xấu hổ, tự nhiên lại lấy đi nụ hôn đầu của mình, Sính Đình mắng thầm trong lòng, nghĩ đến vết thương trên người anh, lại cầm băng gạc và dung dịch sát khuẩn đi lên lầu.

Sau khi trở lại phòng, Sính Đình phát hiện Mạc Thiên Kinh đã ngủ thiếp đi.

Đi tới trước giường ngồi xuống, cởi băng gạc trên tay anh ra, nhìn thấy những vết máu kia mà hoảng, không khỏi phát run trong lòng.

Nhẹ nhàng dùng dung dịch sát khuẩn rửa sạch vết thương cho anh, sau đó thận trọng băng bó kỹ, tiếp đó là tới chân, cuối cùng tất cả đều xử lý xong.

Sính Đình gấp một cái, đắp cho anh một cái mền, rồi cầm áo ngủ của mình đi vào phòng vệ sinh.

Rất nhanh phòng tắm truyền đến tiếng nước chảy, Mạc Thiên Kinh mở hai mắt ra, anh vẫn chưa ngủ, anh sợ cô cảm thấy lúng túng, cho nên giả bộ ngủ.

Giấc ngủ của anh vẫn luôn rất nông, một ngày ngủ tới đa cũng tám giờ, bây giờ lại càng không ngủ được.

Nghe tiếng nước chảy trong phòng tắm, nghĩ tới cô vừa dịu dàng chăm sóc vết thương ình, anh hài lòng nhếch khóe môi lên.

Ngọc Sính Đình, em chắc chắn sẽ là của tôi!

Sau khi Sính Đình tắm xong, liền đi ra khỏi phòng tắm, cô vốn vẫn còn muốn ngâm mình trong bồn tắm thư giãn nhưng cô thật sự đã quá mệt, cho nên chỉ tắm sơ một cái rồi ra ngoài.

Trong phòng, máy điều hòa không khí đang mở, nhiệt độ 22°C, mặc áo tay dài, đắp một cái chăn mỏng là có thể ngủ.

Liếc nhìn Mạc Thiên Kinh chiếm đoạt giường lớn, nhìn lại chiếc ghế sa lon cũng không tính là nhỏ, thở dài, cam chịu mở tủ treo quần áo, lấy ra một tấm chăn mỏng nằm xuống ghế salon, rất nhanh liền ngủ thiếp đi.

Ngày hôm sau, Mạc Thiên Kinh bị mắc tiểu làm cho tỉnh ngủ, cả một buổi tối anh rất muốn đi tiểu, nhưng nhìn Ngọc Sính Đình ngủ rất ngon lành, anh đành chịu đựng không gọi, tuy nhiên anh không hề nghĩ tới một cái chân có lực đập vào bụng anh, nơi nào đó bành trướng mà đau đớn khiến anh mở mắt ra, kinh ngạc phát hiện Ngọc Sính Đình đang nằm bên cạnh anh.

Hơn nữa cái chân rất không lịch sự kia còn đập vào bụng của anh, vốn anh đã rất mắc tiểu, nếu không phải anh cố nén, anh thật sự đã tè ra quần.

” Ngọc Sính Đình, tỉnh dậy!”

Mạc Thiên Kinh nhẹ giọng kêu, Sính Đình trở mình nhấc chân ra.

Mạc Thiên Kinh vừa thở phào một cái, bụng lập tức lại truyền tới một hồi đau đớn, tiếp đó quần lót có một chút ướt.

13. Chương 13: Lại Bị Hôn

Mạc Thiên Kinh không ngờ mình bị cô đè mà xuất ra nước tiểu, hình ảnh xấu hổ như thế nếu để cô nhìn thấy, chẳng phải là khiến cô cười nhạo sao.

Mạc Thiên Kinh đưa tay nhấc cánh tay cô đang gác ở bụng mình dời đi, Sính Đình lại lật người, nằm nghiêng qua phía anh, chiếc áo ngủ in hình chú heo con phim hoạt hoạ tự nhiên trĩu xuống, để lộ ra khe hở ở giữa trắng nõn mê người, dù người ta tưởng tượng xa xôi.

Mà cô hình như không nhận thức được, vẫn nằm nghiêng qua phía anh, ép khe hở xuống, bộ ngực đầy đặn dường như bị chèn ép quá mạnh, khe hở càng sâu nhìn thấy rất rõ ràng.

Trong mũi Mạc Thiên Kinh cảm giác nóng bỏng, rất không có khí phách chảy ra một chất lỏng ấm áp, máu mũi!

Phía dưới nơi nào đó cũng bắt đầu nổi lên phản ứng, đây là lần đầu tiên anh cùng một người phụ nữ ngủ trên một cái giường, hơn nữa còn nhìn thấy dáng người bốc lửa kia, thật sự là đau khổ.

Sính Đình hình như không có cảm giác được người khác đang quần bách, lại di chuyển sát vào ngực của anh, đôi tay cũng vòng lên hông của anh, tư thế kia của hai người thật là muốn có bao nhiêu mập mờ thì sẽ có bao nhiêu mập mờ!

Mạc Thiên Kinh không nhịn được nữa, liền kề sát lỗ tai cô lớn tiếng hét một lên tiếng, bởi vì anh thật sự là không muốn bị “Dục hỏa công thân” mà chết.

“Ngọc Sính Đình!”

Có lẽ do âm thanh của Mạc Thiên Kinh quá lớn, Ngọc Sính Đình lập tức mở mắt ra, đập vào mắt chính là gương mặt đẹp traidang phóng đại của Mạc Thiên Kinh, cúi đầu nhìn mình, cái đó , thật là làm cho cô muốn đập đầu vào tường.

Vội vàng buông ra anh, mặt Ngọc Sính Đình đỏ bừng lên, ho khan mấy tiếng, ý đồ che giấu sự bối rối của mình.

“Cái đó. Lỗ mũi của anh sao lại chảy máu?”

Đang muốn giải thích vì nửa đêm mình ngủ trên ghế sa lon không thoải mái cho nên muốn ngủ thẳng trên giường, lại không nghĩ rằng liếc thấy lỗ mũi anh chảy máu.

“Bị cô đánh!”

Mạc Thiên Kinh không chút nghĩ ngợi liền nói, anh cũng không thể nói là do nhìn lên thân thể của cô mà phún ra máu mũi, như vậy sẽ chết rất thê thảm.

“A!”

Sính Đình lúng túng cười cười, từ khi nào mà cô lại biết đánh người rồi, xem ra tư thế ngủ của mình càng ngày càng xấu.

“Ngọc Sính Đình!”

Mạc Thiên Kinh cố nén kêu.

“Hả?”

“Đỡ tôi đi phòng vệ sinh, quần của tôi ướt!” Mạc Thiên Kinh thật sự rất quýnh , không còn cách nào khác, quần lót ướt chèm nhẹp rất không thoải mái, không thay sẽ không chịu được.

Dù sao sớm muộn gì cô cũng là người phụ nữ của mình, coi như thấy hết cũng không có quan hệ.

Mạc Thiên Kinh bắt đầu inh lý do, để anh tìm lý do thích hợp đi thay quần lúc này.

“Cái gì!”

Sính Đình lớn tiếng hỏi, mở to đôi mắt nhìn anh rồi theo ánh mắt anh nhìn vào nơi nào đó, cần rõ quan sát.

“Anh tè ra quần?”

Sính Đình nhìn thấy quần anh ướt, cô có cảm giác kích động muốn cười thật to.

Mạc Thiên Kinh thề, chờ sau khi anh có thể tự do hoạt động, nhất định anh sẽ 데 cô ở phía dưới ăn sạch sẽ, đến lúc biến cô trở thành người phụ nữ của mình, thì chuyện xấu này mới có thể giữ được.

“Do cô đạp chân vào bụng tôi, tôi gọi cô cả một đêm, nhưng cô lại ngủ như chết, làm hại tôi không nhìn được!”

Mạc Thiên Kinh rất không muốn mất mặt, đem tất cả mọi chuyện đổ thừa hết cho cô, che giấu quần bách của mình.

Sính Đình đang muốn nổi giận, nhưng nhìn anh đang bị băng bó như vậy, không thể làm gì khác hơn là nhìn, anh nói cũng không sai.

Nếu không phải mình ngủ như chết, anh cũng có thể đi tiểu một chút, cũng sẽ không tè ra quần.

Chỉ có điều, một người đàn ông lớn như vậy mà tè ra quần, thật sự là rất muốn cười.

“Ha ha. Ha ha ha.”

Sính Đình không nhìn được, cười ra tiếng, một giây sau, môi liền bị Mạc Thiên Kinh ngăn chặn, Mạc Thiên Kinh dùng bàn tay không bị thương giữ cằm của cô, tùy ý hôn môi của cô .

Vốn ý định ban đầu là chỉ muốn trừng phạt cô, nhưng không ngờ mùi vị của cô thơm ngọt như vậy, khiến anh hoàn toàn quên mất ý định chỉ muốn trừng phạt cô của mình.

Sính Đình tròn to hai mắt, nụ hôn đầu của cô đã bị anh đoạt đi, bây giờ anh lại hôn cô!

14. Chương 14: Cuộc Sống Của Tôi Cô Hoàn Toàn Chịu Trách Nhiệm!

Editor: Caoviyen-73 ^^ DĐLQĐ

Mạc Thiên Kinh cũng là lần đầu tiên hôn phụ nữ, mùi vị của cô thật sự là quá ngọt ngào, khiến anh không khống chế được nên càng hôn sâu, có người nói, đàn ông đối với phương diện này là trời sanh, không ngờ quả thật như thế, mình lần đầu hôn phụ nữ, nhưng không ngờ lại quen thuộc như vậy.

Sính Đình bị anh hôn đến đầu óc trống rỗng, cô thân là cảnh sát điều tra, căn bản không có thời gian nói chuyện yêu thương, chứ nói chỉ là hôn môi, cho nên hiện tại cô hoàn toàn không biết nên làm cái gì!

Mạc Thiên Kinh hôn rất sâu, bàn tay mất tự nhiên doạ động trên người cô, đến khi chạm vào nơi mềm mại trước ngực của cô thì Sính Đình giống như bị sét đánh, lập tức tỉnh táo lại, đẩy tay anh ra .

“Thật xin lỗi, tôi thất lễ!”

Mạc Thiên Kinh nhìn đôi môi sưng đỏ của Sính Đình áy náy nói, không ngờ một giây sau, trên mặt liền truyền đến một cảm giác nóng hừng hực, Ngọc Sính Đình cư nhiên động thủ đánh anh.

“Mạc Thiên Kinh, sao anh có thể cướp đi nụ hôn đầu của tôi!”

Nụ hôn đầu của cô là phải để cho người đàn ông mình yêu thích, lần trước thiếu thận trọng đụng vào coi như xong, bây giờ là chuyện gì đây?

Mạc Thiên Kinh nhìn cô , một lần nữa áy náy nói lời xin lỗi.

“Thật xin lỗi, tại tôi lung túng quá!”

Sính Đình tức giận sắc mặt cũng thay đổi, ôm chân bước xuống giường, đến ghế salon ngủ.

Mạc Thiên Kinh lúc này mới cảm giác cơn mắc tiểu mình đã cố kìm nén trước đó, bây giờ một lần nữa lại cuốn tới, khiến anh không mở miệng không được.

“Ngọc Sính Đình, tôi muốn đi tiểu, rất gấp!”

Sính Đình tức giận quay đầu lại, trên gương mặt đẹp tất cả đều là khinh thường.

“Sao vừa rồi anh không nói, vẫn còn thời gian hôn môi cơ mà!”

Mặc dù đã nhìn thấy rất nhiều nam nữ hôn nhau, nhưng cô lần đầu tiên bị đàn ông hôn, hơn nữa còn là vị hôn phu hứa hôn từ bé của mình, đương nhiên là rất tức giận được rồi.

“Đỡ tôi đi trước đã!”

Mạc Thiên Kinh không muốn nhiều lời nói nhảm, bây giờ mình thật sự sắp không nhịn nổi, vốn bị cô đè một cái đã đủ khó chịu, giờ phút này càng thêm mắc tiểu.

Sính Đình tâm bất cam tình bất nguyện đi tới, đỡ Mạc Thiên Kinh ngồi lên xe lăn đẩy vào toilet.

Sau khi được phóng thích, Mạc Thiên Kinh nhất thời rùng mình, cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu, chỉ có điều cái quần lót ướt chèm nhẹp của mình sẽ thay như thế nào đây.

“Ngọc Sính Đình!” Mạc Thiên Kinh lại thẹn thùng hô, Sính Đình đi vào, nhìn thấy Mạc Thiên Kinh ngồi trên xe lăn, tức giận hỏi.

“Sao?”

Mạc Thiên Kinh rất không tự nhiên mở to mắt.

“Quần lót tôi ướt!”

Sính Đình sững sốt một chút, ngay sau đó trợn to hai mắt hỏi.

“Chẳng lẽ anh muốn kêu tôi thay quần lót cho anh sao?”

Đây chẳng phải là sẽ nhìn thấy hết thân thể anh, ngay cả bộ phận sinh dục riêng tư nhất của phái nam cũng sẽ nhìn thấy?

Vừa nghĩ tới, gương mặt không lý do tự nhiên nóng lên, bọn họ chỉ là lần đầu tiên gặp mặt, không cần phải như vậy đi.

Mạc Thiên Kinh ho khan mấy tiếng.

“Cô cứ xem như cô là y tá bệnh viện đi, thay cho tôi, ướt chèm nhẹp, rất khó chịu.”

Mạc Thiên Kinh rất căng thẳng, anh chưa bao giờ chịu qua sự dả kích nặng như vậy, 26 năm qua, thân thể của mình chưa bao giờ cho phụ nữ xem qua.

Sính Đình đỏ mặt, không khí rất khó xử, lạnh nhạt nói.

“Không phải anh có thể kêu người đưa cơm sao tới sao? Anh gọi một người y tá nam tới thay quần cho anh đi!”

“Không được!” Mạc Thiên Kinh không chút suy nghĩ liền từ chối, thân phận của anh bây giờ rất bí mật, đặc biệt là ở nơi này chỉ có ông nội và mấy người thân tín biết.

Nếu để cho những người đó biết, nhất định sẽ tới giết anh.

Mà bây giờ anh hoàn toàn không có bản lĩnh tự bảo vệ mình, chớ đừng nói chi là còn có cô ở chỗ này.

“Ngọc Sính Đình, tôi có rất nhiều kẻ thù, không thể ra ánh sáng, cho nên sau khi cô vào nhà đã nhìn thấy toàn bộ nơi này đã bị phong bế, cho đến khi thương thế của tôi hoàn toàn khỏi hẳn mới có thể mở ra!”

Mạc Thiên Kinh hít sâu một hơi, Sính Đình trừng to mắt mà nhìn anh.

“Ý của anh là, trong khoảng thời gian này, tất cả mọi chuyện của anh đều do tôi làm?”

15. Chương 15: Bị Thấy Hết!

Editor: Caoviyen-73

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái, nhìn thấy Ngọc Sính Đình sắp hét lên, chỉ biết im lặng, người thua thiệt là anh, cô kích động như thế làm gì!

“Ngoài thời gian tắm rửa thay quần áo cho anh, phải giúp anh mát xa, phục vụ anh ăn uống thì tôi còn phải ngủ với anh có đúng hay không?”

Sính Đình cơ hồ muốn điên rồi, ông nội sao lại gọi cô tới xem mắt lúc này, cái vị hôn phu có phải quá tệ hay không.

Mạc Thiên Kinh gật đầu một cái.

“Là như thế!”

Sính Đình vừa nghĩ tới mình có thể sẽ nhìn thấy thân thể anh, nhìn thấy bộ phận đặc biệt của phái nam, trái tim của cô liền không kiềm chế được đập bịch bịch, nếu mình từng có kinh nghiệm trong phương diện này cũng được, nhưng mà mình lại không hề có.

Chỉ có điều là, anh không ngại, thì mình có gì phải ngại, Sính Đình nỗ lực kìm nén cơn sóng trong nội tâm của mình.

“Bây giờ cởi sao?”

Hít sâu một hơi, Sính Đình mở ra mắt to, có hàng lông mi dài nháy mấy cái, vô cùng thần kỳ.

Mạc Thiên Kinh mất hồn một giây, ngay sau đó gật đầu.

“Cô đi lấy khăn tắm và quần lót của tôi đi, ở tủ đó!”

Mạc Thiên Kinh cũng rất căng thẳng a, mình sắp phải phơi bày trước mặt cô, mặc dù 26 năm qua, mình đã xác định cô chính là vợ chưa cưới của mình, nhưng là dù sao hai người cũng chỉ mới gặp mặt, còn biết bao nhiêu lúng túng.

Ông nội nói, muốn trong lúc anh ở đây dưỡng thương sẽ giải quyết cô luôn, tốt nhất là để cô mang thai.

Anh nghĩ tới lời của ông nội, cả người liền kích động, mình còn chưa đụng vào phụ nữ bao giờ, mình phải làm thế nào mới có thể lừa gạt cô lên giường?

Tấn công mạnh mẽ như Bá Vương? Hay học theo trên ti vi bỏ thuốc?

Không được, không được, quá dễ tiện, Mạc Thiên Kinh khổ sở lắc đầu một cái, đối mặt với nhiệm vụ khó khăn ông nội giao cho, trong đầu đầy rối rắm!

Sính Đình mở ra tủ, lấy ra một cái khăn tắm màu trắng, nhìn bên trong treo mấy chục cái quần lót các loại của đàn ông, không khỏi muốn nhìn thêm một chút, đàn ông mặc quần lót dạng gì đây!

Tiện tay cầm một cái, đi vào phòng tắm.

“Nè!”

Mạc Thiên Kinh cầm khăn tắm, nhìn quần lót trong tay cô, cực kỳ lúng túng.

“Cô cởi quần lót xuống cho tôi, quần kỹ khăn tắm vào là tốt nhất, chứ dường như rất khó mặc quần.”

Đặc biệt như anh bây giờ, quả thật không thuận tiện tí nào, tay chân đều là vết thương, nếu không cẩn thận một chút, có thể sẽ làm cho vết thương của anh rách ra một lần nữa.

“Được!”

Sính Đình hít sâu một hơi, cánh tay không bị thương của Mạc Thiên Kinh đỡ một bên, nhắc hông của mình, để cô có thể cởi quần.

Sính Đình hít sâu một hơi, mặt nóng hừng hực, rất khó chịu, cởi quần anh ra, kéo xuống quần, lột luôn cả quần lót.

Làn da màu đồng ở bắp đùi nhất thời phơi bày trước mặt cô, Sính Đình biết giờ phút này nửa người dưới của anh không hề mặc gì.

Lấy khăn tắm quây từ vùng eo anh trở xuống, nhưng ánh mắt không cẩn thận đã nhìn thấy bộ phận sinh dục, vật tượng trưng cho người đàn ông, trong đầu tất cả đều là nghi vấn?

Tại sao bộ phận sinh dục của anh lại ngắn như vậy, hơn nữa giống y như xúc xích vậy, hoàn toàn không giống như trong tiểu thuyết nói, phải cứng rắn hay sao?

Gương mặt đẹp trai của Mạc Thiên Kinh cũng vô cùng nóng, bị một người phụ nữ nhìn thấy hết nửa người dưới của mình, hơn nữa còn vào lúc này, thật sự là vô cùng xấu hổ.

Sính Đình vừa quây, mắt thỉnh thoảng lại len lén liếc xuống nơi nào đó, nét ngượng ngùng trên mặt dần dần biến chuyển thành nghi ngờ? Nhưng cô lại không dám mở miệng hỏi, đành phải kìm nén một loạt những nghi vấn trong lòng.

Sau khi bao kín người xong, Mạc Thiên Kinh ngồi xuống, vừa rồi anh căn bản không có ý định xem Ngọc Sính Đình xử lý như thế nào, bởi vì tay chân bị thương hình như dùng sức quá độ, nên đau đớn khó chịu.

“Đỡ tôi về giường đi!”

Âm thanh Mạc Thiên Kinh có chút run rẩy, đau đớn từ miệng vết thương từng đợt từng đợt cuốn tới, khiến anh không khỏi đỏ mặt hời hợt.

“Ừ!”

Sính Đình nhìn anh một cái, trong lòng âm thầm có một quyết định.

16. Chương 16: Xem Lén Phim Cấm!

Sau khi đỡ Mạc Thiên Kinh lên giường, Sính Đình nằm trên ghế sa lon nhưng không hề buồn ngủ, trong đầu đều là những hình ảnh về vật mà mình mới nhìn thấy, tâm trí đều là những cảnh sắc!

“Ngọc Sính Đình!” Mạc Thiên Kinh nhàn nhạt gọi, Sính Đình chợt lấy lại tinh thần, liền vội vàng hỏi.

“Sao?”

Giăng co cả đêm, cô không ngủ được, cúi đầu nhìn đồng hồ đeo tay, hiện tại sáu giờ rưỡi rồi, nên rời giường nấu bữa ăn sáng.

“Chờ tôi khỏe lại, cô phải gả cho tôi!”

Mạc Thiên Kinh lạnh nhạt nói, giọng nói có chút bá đạo, giống y như ra lệnh đối với binh lính của mình.

Sính Đình tức giận vọt tới trước mặt anh, hét to lên.

“Tại sao, tại sao tôi phải gả cho anh! Chẳng lẽ là vì có hôn ước từ nhỏ? Hay bởi vì tôi đã nhìn thấy hết cơ thể của anh?”

Mẹ nó, cô mới không cần, cô không cần hôn nhân không có tình cảm, cô không cần, mặc dù nụ hôn của anh quả thật khiến cô mơ hồ một chút, khiến cô say mê, nhưng cô không nên chỉ vì như vậy mà kết hôn.

Mạc Thiên Kinh không ngờ phản ứng của cô lớn như vậy, hơn nữa ý nghĩ của mình đều bị cô nhìn thấu.

“Nếu cô không muốn thì thôi!”

Tạm thời không nên ép buộc cô, anh tin tưởng, chờ sau khi bọn anh ra ngoài, anh nhất định sẽ khiến cô phải gả cho anh.

Sính Đình không ngờ anh lại nói như vậy, toàn bộ tức giận nhất thời tiêu tán, đi xuống nấu đồ ăn.

“Mạc Thiên Kinh, anh muốn ăn cái gì?”

Hét lớn một tiếng, ở bên trong biệt thự, vô cùng vang.

“Cô nấu cái gì thì ăn cái đó!”

Mạc Thiên Kinh nói xong nhắm hai mắt lại, muốn nghỉ ngơi, hôm qua quá mệt mỏi, anh muốn nghỉ ngơi.

Sính Đình lấy trong tủ lạnh ra trứng muối, nấu một chút cháo trứng muối thịt nạc, khi bưng lên, phát hiện anh đã ngủ say, liền bưng trở lại phòng bếp, sau đó vùi người trên ghế sa lon mở ti vi.

“Thật nhàm chán!”

Chuyển kênh mấy lần cũng không có phim gì hay, không phải là loại phim yêu nhau chết đi sống lại, thì lại là những phim tình cảm ngu ngốc, nhàm chán muốn chết.

Đi tới bên cạnh TV, nhìn thấy một hộp đựng DVD, Sính Đình mở hộp ra, lật những CD ra xem.

100 chiêu để có tình yêu, Hậu cung bí sử.

Đợi chút, lật lại một lần nữa, vậy mà một CD đứng đắn nghiêm chỉnh cũng không có?

”Nhìn hình ảnh phía trên, nam nữ thân thể trần truồng dây dưa, vốn định bỏ qua những CD đó, trong đầu đột nhiên hiện lên hình ảnh nơi nào đó của Mạc Thiên Kinh!

Cẩn rằng một cái, nhét CD vào máy.

Trở lại ghế sa lon, chọn cơ thể trên ghế, chờ đợi xem phim.

Hình ảnh đầu tiên đập vào mắt là một gian phòng, một giường lớn, giường rất lớn, một cô gái mặc quần áo cổ đại ánh mắt động tình đang vén bắp đùi, ánh mắt quyến rũ.

“Thật ghê tởm!”

Sính Đình khinh bỉ mắng, một người đàn ông đáng vẻ tục tằn đi tới, không nói hai lời liền bắt đầu hôn cô gái, sau đó quần áo hai người bị xé ra, tiếp theo đó là hôn môi.

Sính Đình ngừng thở, nhìn bọn họ, chẳng lẽ đây chính là nam nữ kết hợp?

Trợn to hai mắt, Sính Đình nhìn người đàn ông giày xéo nụ hoa trước ngực của người phụ nữ, người phụ nữ lập tức phát ra những âm thanh khiến người ta đỏ mặt tía tai.

Sính Đình có cảm giác mình mặt đỏ rần, đang chuẩn bị tắt đi, đã nhìn thấy người đàn ông đứng dậy, toàn thân không mảnh vải, cái bụng đầy vô cùng mỡ ghê tởm.

Nhưng cái làm cho Sính Đình trợn to hai mắt chính là, tiểu đệ đệ của hắn ta rất dài rất lớn, hoàn toàn khác với Mạc Thiên Kinh.

Đang suy nghĩ, đã nhìn thấy người đàn ông cười trên người phụ nữ, tiếp theo đó là một tràng âm thanh chạy nước rút.

Người đàn ông thở rất nặng nề, tiếng phụ nữ mập mờ rên rỉ cùng tiếng quát tháo, vang lên trong biệt thự, nghe rất rõ ràng.

Sính Đình nhìn, hoàn toàn bị cảnh phim này làm chấn động, nhìn nơi nào đó của người đàn ông ra ra vào vào chỗ kín của người phụ nữ, còn có tiếng rên rỉ, nóng bỏng khó chịu.

“Ngọc Sính Đình!”

17. Chương 17: Tôi Là Người Đàn Ông Của Cô
18. Chương 18: Gãi Cho Tôi
19. Chương 19: Đốt Lửa Nhưng Không Dập Tắt
20. Chương 20: Cô Nhất Định Sẽ Yêu Tôi
21. Chương 21: Tôi Muốn Tắm
22. Chương 22: Anh Rất Giống Ngư Lang
23. Chương 23: Nguy Hiểm Tập Kích
24. Chương 24: Hành Động
25. Chương 25: Muốn Tham Chiến
26. Chương 26: Bị Chơi Xỏ
27. Chương 27: Tranh Tài
28. Chương 28: Xạ Thủ Chân Chính
29. Chương 29: Mạc Thiên Kinh
30. Chương 30: Qua Đêm Ở Bên Ngoài
31. Chương 31: Mạc Thiên Kinh
32. Chương 32: Mạc Thiên Kinh
33. Chương 33: Trúng Mục Tiêu
34. Chương 34: Bị Mắc Lừa
35. Chương 35: Thật Xin Lỗi
36. Chương 36: Trong Sạch Không Còn
37. Chương 37: Làm Lại Tám Lần
38. Chương 38: Ngày Mai Quay Về
39. Chương 39: Chỉ Có Thể Yêu Anh
40. Chương 40: Tối Nay Sẽ Không Động Vào Em
41. Chương 41: Không Cho Quyền Rủ Người Đàn Ông Khác
42. Chương 42: Có Phải Anh Thiếu Phụ Nữ Hay Không
43. Chương 43: Vụ Án Nổ Bom
44. Chương 44: Điện Thoại Của Mạc Thiên Kinh

Sính Đình giải thích khiến Cody lung túng!

Bọn họ có quan hệ hay không anh cũng không phải kẻ ngốc, ngày đó cổ cô có vết hôn anh thấy rất rõ, nói không có quan hệ không phải là lừa anh sao!

“Sính Đình, thật ra thì thượng tướng Mạc là một người đàn ông rất tốt!”

Cody tự nhận mình còn theo không kịp người đàn ông kia, anh cảm thấy mặc dù chức vị của anh ta cao như vậy có lẽ là dựa vào cha mình mới có được, nhưng về khí thế và về cương quyết trên mặt anh ta khiến anh ngưỡng mộ.

Sính Đình vô cùng nóng nảy, cũng không phải loại hình anh thích, mặc dù anh thích người phụ nữ một mình đảm đương được nhiệm vụ, nhưng Ngọc Sính Đình tuyệt đối không phải là người phụ nữ kia!

Sính Đình nghe anh nói, tính tình nóng nảy liền bộc phát!

“Nếu anh ta là người đàn ông tốt, thì heo mẹ cũng biết leo cây rồi!”

Nếu anh là người đàn ông tốt sẽ ăn cô sạch sẽ không còn một mảnh, còn không chút nào thương hương tiếc ngọc đêm đầu tiên đã muốn cô bảy lần?

-

Không phải chỉ có chút lợi hại trên giường thôi sao? Ngoài vóc người có đẹp trai chút, có chỗ nào xem là người đàn ông tốt?

Bởi vì anh còn là một trai tân?

Nhớ tới đêm đó, Sính Đình không khỏi đau lòng cho cái mộng của mình, cứ vậy bị anh mở ra!

Cody nhìn tính tình nóng nảy của cô, nếu đối với tình cảm cũng khôn khéo như lúc phá án, có lẽ anh sẽ động lòng.

Chỉ là.

Cody nhìn Sính Đình, không khỏi thở dài!

“Xử lý xong, tối nay chúng ta trở về!”

Cody nhàn nhạt nói, Sính Đình chợt nhìn Cody, “Anh nói cái gì? Tối nay?”

Mạc Thiên Kinh không phải nói tối nay mình không nên về không? Rất nguy hiểm?

Nhưng khi nghĩ tới mình có thể chiến đấu với Hắc Lang, máu trong người cũng sôi trào.

Cody gật đầu, cau mày hỏi, “Cô có ý kiến gì không?”

Sính Đình lắc đầu một cái, cười gian nói.

“Không có việc gì, tôi muốn trở về! Làm xong thủ tục bàn giao chúng ta trở về!”

Hắc Lang, ta tới đây!

Sính Đình kêu lên trong lòng, Cody nhìn nụ cười trên mặt cô, thần nhiên lộ ra một nụ cười nhạt.

Cuộc chiến đấu diễn ra vào ban đêm luôn khiến người ta cảm thấy nồng nặc sát khí, làm người ta có chút không thở được.

Chín giờ, Mạc Thiên Kinh ngồi bên trong biệt thự, hai chân tréo nguẩy, mắt nhìn chăm chăm màn ảnh TV, nhếch miệng lên cười như có như không, áo trắng quần đen, tao nhã như một thân sĩ, bưng trong tay một ly rượu đỏ, khẽ đung đưa, làn môi mỏng mím chặt thỉnh thoảng khẽ nhấp một cái, bình tĩnh thong dong.

Bên trong biệt thự không chỉ có một mình anh, tuy biết vậy nhưng lúc này chỉ xuất hiện một mình anh, những người khác đã theo đúng kế hoạch ẩn núp rồi.

Sính Đình sau khi chia tay với Cody ở phi trường, lập tức chạy như bay đến đây, không phải vì nhớ Mạc Thiên Kinh, mà là hi vọng mình có thể tham gia vào trận đấu này.

Mạc Thiên Kinh ngồi bên cạnh TV, nhìn thấy trên màn ảnh xuất hiện một người phụ nữ , gương mặt đẹp trai khê co quắp, tức giận lập tức tràn ngập gương mặt tuần tú của anh, nụ cười trên khóe miệng nhất thời bị bóp chết, biến thành ngấm ngấm tức giận.

Trong một góc nào đó, đã có người nhẹ nhàng thủ sẵn cò súng, chỉ cần người ở bên trong ra lệnh một tiếng, người phụ nữ trước mặt sẽ biến thành tổ ong vò vẽ!

“Để cô ấy vào đi!”

Âm thanh trầm thấp nhưng có lực của Mạc Thiên Kinh vang lên, nòng súng thối lui, Sính Đình mở cửa nhìn ánh đèn bên trong nhà, thận trọng đến gần, tính cảnh giác cao khiến Mạc Thiên Kinh hài lòng nâng lên khóe môi.

Nếu là cô ào ào chạy vào, anh tuyệt đối sẽ bắt cô!

“Thượng tướng, Hắc Lang đến rồi!”

Điện thoại trong tay vang lên, Sính Đình bước vào biệt thự, vừa nhìn thấy Mạc Thiên Kinh liền bị Mạc Thiên Kinh kéo vào trong ngực, kín đáo đưa cho cô hai cây súng lục.

“Hắc Lang tới rồi, cẩn thận một chút!”

Nói xong, liền đẩy cô ra.

53. Chương 53: Cuộc Chiến Với Hắc Lang

54. Chương 54: Cuộc Chiến Với Hắc Lang 3

55. Chương 55: Cường Hôn

56. Chương 56: Không Ngờ Lạm Ám Hại Anh

57. Chương 57: Anh Đừng Làm Loạn

58. Chương 58: Nói Sai Rồi

59. Chương 59: Bái Bai

60. Chương 60: Anh Là Siêu Cấp Khôn Kiếp

61. Chương 61: Nếu Như Anh Thua

62. Chương 62: Tôi Thắng

63. Chương 63: Nhận Thua Đi

64. Chương 64: Mạc Thiên Kinh Bị Thương

65. Chương 65: Ở Lại Làm Vệ Sĩ

66. Chương 66: Vẫn Bị Theo Dõi

67. Chương 67: A Hoàng Là Ai

68. Chương 68: Da Của Anh Thật Dày

69. Chương 69: Xem Như Là Xúc Xích

70. Chương 70: Anh Có Ngừa Thai Không

71. Chương 71: Anh Không Mặc Quần Áo

72. Chương 72: Cô Mang Thai Sao

73. Chương 73: Ngọc Sính Đình

74. Chương 74: Sính Đình Gặp Gỡ Bạn Học

75. Chương 75: Cùng Tôi Kết Giao Đi

76. Chương 76: Chương 76

77. Chương 77: Chương 77

78. Chương 78: Chương 78

79. Chương 79: Chương 79

80. Chương 80: Chương 80